

ЗАКОН О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се систем високог образовања, услови и начин обављања делатности високог образовања, финансирање, као и друга питања од значаја за обављање ове делатности.

Делатност високог образовања

Члан 2.

Делатност високог образовања од посебног је значаја за Републику Србију (у даљем тексту: Република) и део је међународног, а посебно европског, образовног, научног, односно уметничког простора.

Циљеви високог образовања

Члан 3.

Циљеви високог образовања јесу:

- 1) преношење научних, стручних и уметничких знања и вештина;
- 2) развој науке и унапређивање уметничког стваралаштва;
- 3) обезбеђивање научног, стручног и уметничког подмлатка;
- 4) пружање могућности појединцима да под једнаким условима стекну високо образовање и да се образују током читавог живота;
- 5) битно повећање броја становника са високим образовањем.

Принципи високог образовања

Члан 4.

Делатност високог образовања заснива се на следећим принципима:

- 1) академске слободе;
- 2) аутономија;
- 3) јединство наставе и научноистраживачког, односно уметничког рада;
- 4) отвореност према јавности и грађанима;
- 5) уважавање хуманистичких и демократских вредности националне и европске традиције и вредности културног наслеђа;
- 6) поштовање људских права и грађанских слобода, укључујући забрану свих видова дискриминације;
- 7) усклађивање са европским системом високог образовања и унапређивање академске мобилности наставног особља и студената;
- 8) учешће студената у управљању и одлучивању, посебно у вези са питањима која су од значаја за квалитет наставе;
- 9) равноправност високообразовних установа без обзира на облик својине, односно на то ко је оснивач;
- 10) афирмација конкуренције образовних и истраживачких услуга ради повећања квалитета и ефикасности високошколског система;
- 11) обезбеђивање квалитета и ефикасности студирања.

Академске слободе

Члан 5.

Академске слободе јесу:

- 1) слобода научноистраживачког рада и уметничког стваралаштва, укључујући слободу објављивања и јавног представљања научних резултата и уметничких достигнућа;
- 2) слобода избора метода интерпретације наставних садржаја;
- 3) слобода избора студијских програма.

Аутономија

Члан 6.

Аутономија универзитета и других високошколских установа подразумева, у складу са овим законом:

- 1) право на утврђивање студијских програма;
- 2) право на утврђивање правила студирања и услова уписа студената;
- 3) право на уређење унутрашње организације;
- 4) право на доношење статута и избор органа управљања и других органа, у складу са овим законом;
- 5) право на избор наставника и сарадника;
- 6) право на издавање јавних исправа;
- 7) право на располагање финансијским средствима, у складу са законом;
- 8) право на коришћење имовине, у складу са законом;
- 9) право на одлучивање о прихватању пројеката и о међународној сарадњи.

Неповредивост академског простора

Члан 7.

Простор високошколске установе неповредив је и у њега не могу улазити припадници органа надлежног за унутрашње послове без дозволе надлежног органа те установе, осим у случају угрожавања опште сигурности, живота, телесног интегритета, здравља или имовине.

Право на високо образовање

Члан 8.

(1) Право на високо образовање имају сва лица са претходно стеченим средњим образовањем, без обзира на расу, боју коже, пол, сексуалну оријентацију, етничко, национално или социјално порекло, језик, вероисповест, политичко или друго мишљење, статус стечен рођењем, постојање сензорног или моторног хендикепа или имовинско стање.

(2) Изузетно, под условима одређеним статутом високошколске установе, право на високо образовање има и лице без стеченог средњег образовања које конкурише за упис на студијске програме из уметничких области.

(3) Високошколска установа утврђује, у складу са законом, критеријуме на основу којих се обавља класификација и избор кандидата за упис (успех у претходном образовању, врста претходног образовања, посебна знања, вештине или способности и сл.).

II. ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ КВАЛИТЕТА ВИСОКОГ ОБРАЗОВАЊА

Национални савет за високо образовање

Члан 9.

Национални савет за високо образовање (у даљем тексту: Национални савет) образује се ради обезбеђивања развоја и унапређења квалитета високог образовања.

Састав Националног савета

Члан 10.

(1) Национални савет има 21 члана, које бира Народна скупштина Републике Србије (у даљем тексту: Народна скупштина), и то:

1) 12 чланова из реда редовних професора, врхунских научника у звању научног саветника, односно уметника са међународно признатим радовима или осведоченим доприносом националној култури, водећи рачуна о заступљености образовнонаучних, односно образовно-уметничких поља, као и заступљености института у саставу универзитета на предлог Конференције универзитета;

2) два члана из реда професора струковних студија, на предлог Конференције академија струковних студија;

3) седам чланова из реда истакнутих личности из области науке, културе, просвете, уметности, односно привреде, од којих шест чланова на предлог Владе Републике Србије (у даљем тексту: Влада) од којих је један представник Косова и Метохије са Универзитета у

Приштини са седиштем у Косовској Митровици, а једног члана на предлог надлежног органа Аутономне покрајине Војводине.

(2) У раду Националног савета са правом одлучивања у питањима из члана 11. тач. 7) 11) учествују два представника студената које одређују студентске конференције, на период од две године.

(3) Када се на језику националне мањине у целини или делимично изводи настава у оквиру високог образовања, представник националног савета националне мањине са правом одлучивања учествује у раду Националног савета.

(4) Конференција универзитета, односно Конференција академија струковних студија, објављује јавни позив за пријављивање кандидата за чланове Националног савета.

(5) Рок за пријављивање кандидата за чланове Националног савета јесте 20 дана од дана објављивања јавног позива.

(6) Листа пријављених кандидата ставља се на увид јавности у року од 10 дана од истека рока за пријављивање кандидата.

(7) Примедбе и предлози у вези са пријављеним кандидатима могу се доставити у року од 30 дана од дана стављања листе кандидата на увид јавности.

(8) Конференција универзитета, односно Конференција академија струковних студија, упућује предлог, водећи рачуна и о броју студената и броју наставника и сарадника универзитета, од највише 15, односно највише три кандидата Народној скупштини у року од 30 дана по истеку рока за достављање примедба и предлога.

(9) Влада упућује Народној скупштини предлог из става 1. тачка 3) овог члана, у року од 90 дана од дана објављивања јавних позива из става 2. овог члана.

(10) Члан Националног савета не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу територијалне аутономије или локалне самоуправе, у орган политичке странке или на дужност органа пословођења високошколске установе.

(11) Мандат чланова Националног савета траје четири године. Исто лице може бити изабрано за члана Националног савета највише два пута.

(12) Народна скупштина разрешава члана Националног савета пре истека мандата, и то:

1) на лични захтев;

2) ако не испуњава дужности члана Националног савета или својим поступцима повреди углед те дужности, а на предлог Конференције универзитета, Конференције академија струковних студија, Владе, односно надлежног органа Аутономне покрајине Војводине за чланове чији избор предлаже;

3) уколико наступи услов из става 8. овог члана.

(13) Национални савет бира председника из реда својих чланова.

(14) Чланови Националног савета имају право на накнаду за рад у висини коју утврди Народна скупштина, на предлог надлежног одбора Народне скупштине.

Надлежност Националног савета

Члан 11.

(1) Национални савет:

1) прати развој високог образовања и његову усклађеност са европским и међународним стандардима;

2) предлаже министарству надлежном за послове високог образовања (у даљем тексту: Министарство) политику високог образовања;

3) даје мишљење о политици уписа на високошколске установе;

4) даје мишљење у поступку доношења прописа којима се уређују питања од значаја за делатност високог образовања;

5) предлаже Влади нормативе и стандарде рада високошколских установа, као и материјална средства за њихово остваривање, по прибављеном мишљењу Конференције универзитета и

Конференције академија струковних студија;

6) утврђује научне, уметничке, односно стручне области у оквиру поља из члана 27. овог закона, на предлог Конференције универзитета и Конференције академија струковних студија;

7) утврђује стандарде за самовредновање и оцењивање квалитета високошколских установа;

8) утврђује стандарде и поступак за спољашњу проверу квалитета високошколских установа;

9) утврђује стандарде за почетну акредитацију;

10) утврђује стандарде и поступак за акредитацију високошколских установа;

11) утврђује стандарде и поступак за акредитацију студијских програма;

12) одлучује у другом степену по жалбама у поступку акредитације;

13) утврђује минималне услове за избор у звања наставника, на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија струковних студија, имајући у виду одговарајуће критеријуме министарства надлежног за научноистраживачку делатност;

14) утврђује листу стручних, академских и научних назива са знаком звања одговарајућег степена студија из одговарајућих области и скраћенице стручних, академских и научних назива;

15) обавља и друге послове, у складу са законом.

(2) Акти из тач. 6)11) и тач. 13) и 14) овог члана објављују се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Рад Националног савета

Члан 12.

(1) Рад Националног савета је јаван.

(2) Национални савет, за потребе свог рада, може да образује посебна радна тела.

(3) Средства за рад Националног савета и његових радних тела обезбеђују се у буџету Републике.

(4) Стручне, административнотехничке и информатичке послове за потребе Националног савета и његових радних тела обавља Министарство.

(5) Национални савет подноси Народној скупштини извештај о свом раду најмање једанпут годишње.

(6) Национални савет доноси пословник о свом раду.

Комисија за акредитацију и проверу квалитета

Члан 13.

(1) Ради обављања послова акредитације, провере квалитета високошколских установа и јединица у њиховом саставу и вредновања студијских програма, Национални савет образује посебно радно тело Комисију за акредитацију и проверу квалитета (у даљем тексту: Комисија).

(2) Комисија има 15 чланова, по три из сваког образовно научног, односно образовно - уметничког поља, из различитих области, из члана 27. овог закона.

(3) Чланове Комисије бира Национални савет из реда истакнутих редовних професора, научника, уметника и стручњака, на предлог Конференције универзитета.

(4) У поступку утврђивања предлога из става 3. овог члана, Конференција универзитета објављује јавни позив за пријављивање кандидата за чланове Комисије.

(5) Рок за пријављивање кандидата за чланове Комисије јесте 15 дана од дана објављивања јавног позива.

(6) Листа пријављених кандидата ставља се на увид јавности у року од осам дана од истека рока за пријављивање кандидата.

(7) Примедбе и предлози у вези са пријављеним кандидатима могу се доставити у року од 30 дана од дана стављања листе пријављених кандидата на увид јавности.

(8) Након разматрања примедба и предлога из става 7. овог члана Конференција универзитета утврђује предлог од највише по пет кандидата из сваког образовнонаучног, односно образовноуметничког поља, из различитих области, и упућује га Националном савету у року од 15 дана од истека рока из става 7. овог члана, узимајући у обзир те примедбе и предлоге.

(9) Национални савет бира чланове Комисије у року од 30 дана од дана пријема предлога из става 8. овог члана.

(10) Члан Комисије не може бити лице изабрано, постављено или именовано на функцију у државном органу, органу територијалне аутономије или локалне самоуправе, у орган политичке странке или невладине организације која се бави образовањем или на дужност органа пословођења високошколске установе.

(11) Мандат члана Комисије траје четири године. Исто лице може бити изабрано за члана Комисије највише два пута.

(12) Национални савет разрешава члана Комисије пре истека мандата:

- 1) на лични захтев;
- 2) ако несавесно обавља послове у Комисији или својим поступцима повреди углед дужности коју обавља, а на образложени предлог Конференције универзитета;
- 3) уколико наступи услов из става 10. овог члана.

(13) Комисија ради и одлучује на седницама, у складу са пословником који доноси.

(14) Комисија бира председника из реда својих чланова.

(15) Комисија најмање једанпут годишње подноси Националном савету извештај о свом раду, о чему Национални савет обавештава јавност.

(16) Рад Комисије финансира се из остварених прихода од накнада за акредитацију са посебног подрачуна за ове намене. Висину накнаде за акредитацију утврђује Национални савет, уз сагласност Владе.

(17) Чланови Комисије имају право на накнаду за рад у висини коју утврди Народна скупштина, на предлог надлежног одбора Народне скупштине.

Надлежност и рад Комисије

Члан 14.

(1) Комисија:

- 1) предлаже Националном савету стандарде за почетну акредитацију;
- 2) предлаже Националном савету стандарде и поступак за акредитацију високошколских установа;
- 3) предлаже Националном савету стандарде и поступак за акредитацију студијских програма;
- 4) предлаже Националном савету стандарде за самовредновање и оцењивање квалитета високошколских установа;
- 5) предлаже Националном савету стандарде и поступак за спољашњу проверу квалитета високошколских установа;
- 6) помаже и сарађује са високошколским установама и јединицама у њиховом саставу у обезбеђивању и унапређењу њиховог квалитета;
- 7) спроводи поступак акредитације установа и студијских програма у области високог образовања, одлучује о захтеву за акредитацију и издаје уверење о акредитацији на обрасцу чију садржину утврђује;
- 8) стара се о хармонизацији стандарда и процедура у области акредитације, у оквиру европског простора високог образовања;
- 9) сачињава извештај о почетној акредитацији у поступку издавања дозволе за рад;
- 10) обавља и друге послове у складу са актом о образовању Комисије.

(2) За потребе спровођења поступака из става 1. тач. 7) и 9) овог члана, Комисија образује стручне тимове и именује њихове чланове (у даљем тексту: рецензенти), који разматрају појединачне захтеве за спровођење поступака, а чији рад се финансира из истих извора као и рад Комисије.

(3) Комисија именује рецензенте на основу јавног позива, из реда међународно признатих домаћих и иностраних универзитетских наставника, научника, уметника или стручњака, а у случају да је реч о студијском програму специфично националног карактера из реда признатих домаћих универзитетских наставника, научника, уметника или стручњака.

(4) Рецензент Комисији доставља свој извештај у року од 60 дана од дана пријема захтева Комисије.

(5) Комисија доставља Националном савету коначан извештај који је доступан јавности.

(6) Комисија обезбеђује заштиту података о томе којем од рецензената је поднет захтев из става 4. овог члана.

(7) Рецензенти имају право на накнаду за рад у складу са актом који доноси Национални савет.

(8) У спровођењу поступака из става 1. тач. 7) и 9) овог члана Комисија може користити услуге међународних организација и асоцијација из области обезбеђивања квалитета високог образовања, у складу са актом који доноси Национални савет.

Обезбеђивање квалитета високошколске установе

Члан 15.

(1) Самостална високошколска установа, односно високошколска јединица у њеном саставу, својим статутом, односно општим актом дефинише тела и поступке везане за праћење, обезбеђивање, унапређење и развој квалитета студијских програма, наставе и услова рада.

(2) Провера испуњења обавеза самосталне високошколске установе и високошколске јединице у њеном саставу, у погледу квалитета, врши се у складу са правилником који, на предлог Националног савета, доноси министар надлежан за послове високог образовања (у даљем тексту: министар).

(3) У поступку провере квалитета узима се у обзир и оцена студената о студијским програмима.

(4) Комисија обавља проверу испуњавања обавеза самосталне високошколске установе и високошколске јединице у њеном саставу у вези са квалитетом према годишњем плану послова, по посебном налогу Националног савета, на захтев самосталне високошколске установе или министра.

(5) Подносиоци захтева за проверу испуњења обавеза самосталне високошколске установе и високошколске јединице у њеном саставу у погледу квалитета не могу поново поднети такав захтев за исту високошколску установу, односно високошколску јединицу у њеном саставу, у наредних годину дана.

(6) Комисија доставља извештај о извршеној провери испуњавања обавеза самосталне високошколске установе и високошколске јединице у њеном саставу у вези са квалитетом Националном савету, министру и самосталној високошколској установи.

(7) Самостална високошколска установа из става 6. овог члана може у року од 15 дана од дана достављања извештаја о извршеној провери доставити Националном савету примедбе на извештај.

(8) Национални савет извештај Комисије прослеђује Конференцији универзитета и Студентској конференцији универзитета, односно Конференцији академија струковних студија и Студентској конференцији академија струковних студија.

(9) Национални савет утврђује оцену испуњености обавеза самосталне високошколске установе и високошколске јединице у њеном саставу у вези са квалитетом, на основу извештаја Комисије, и доставља је самосталној високошколској установи и министру.

(10) Резултати провере испуњености обавезе самосталне високошколске установе у вези са квалитетом објављују се, у складу са актом Националног савета.

Акредитација

Члан 16.

(1) Акредитацијом се утврђује да високошколска установа и студијски програми испуњавају стандарде из члана 11. тач. 10) и 11) овог закона и да високошколска установа има право на издавање јавних исправа у складу са овим законом.

(2) У поступку акредитације високошколске установе утврђује се да ли установа испуњава и одговарајуће услове из чл. 33 37. овог закона, као и да ли испуњава услов у погледу потребног броја наставника.

(3) Услов у погледу потребног броја наставника високошколска установа испуњава ако има наставнике у радном односу са пуним радним временом за извођење најмање 70% часова активне наставе на студијском програму за који се тражи дозвола за рад, а најмање 20 наставника у радном односу са пуним радним временом на високошколској установи.

(4) Изузетак су студијски програми у пољу уметности где тај број не може бити мањи од 50%.

(5) Од укупног броја наставника потребних за обављање наставе по годинама студија за студијски програм за који се тражи дозвола за рад, академије струковних студија и високе школе струковних студија, изузев у пољу уметности, морају да имају најмање 50% наставника са стеченим научним називом доктора наука.

(6) У поступку акредитације мастер академског, односно докторског студијског програма утврђује се и да ли су испуњени услови за обављање научноистраживачког, односно уметничког рада, у складу са законом.

(7) Поступак акредитације спроводи се редовно, у року од пет година, а ванредно на захтев Министарства, оснивача, односно саме високошколске установе.

(8) У поступку акредитације Комисија:

1) издаје уверење о акредитацији високошколске установе, односно студијског програма;
2) упућује високошколској установи акт упозорења, којим се указује на недостатке у погледу испуњености услова, квалитета рада високошколске установе, односно студијског програма,
и оставља рок за отклањање наведених недостатака, с тим што по истеку тог рока одлучује о захтеву;

3) доноси решење којим се одбија захтев за акредитацију.

(9) У поступку одлучивања о акредитацији Комисија узима у обзир резултате вредновања квалитета из члана 15. и резултате самовредновања из члана 17. овог закона.

(10) Ако Комисија донесе решење којим се одбија захтев за акредитацију, оснивач, односно високошколска установа, може у року од 30 дана од дана пријема решења уложити жалбу Националном савету.

(11) Решење Националног савета по жалби из става 10. овог члана коначно је. Против решења Националног савета може се водити управни спор.

(12) Оснивач, односно високошколска установа из става 7. овог члана, има право да понови захтев за акредитацију по истеку рока од годину дана од дана доношења решења којим се одбија захтев за акредитацију.

Самовредновање

Члан 17.

(1) Високошколска установа спроводи поступак самовредновања и оцењивања квалитета својих студијских програма, наставе и услова рада.

(2) Самовредновање се спроводи на начин и по поступку прописаним општим актом високошколске установе.

(3) Самовредновање се спроводи у интервалима од највише три године.

(4) У поступку самовредновања разматра се и оцена студената.

(5) На захтев Комисије, високошколска установа доставља информацију о поступку и резултатима самовредновања, као и друге податке од значаја за оцену квалитета.

Конференција универзитетâ

Члан 18.

(1) Ради координирања рада, утврђивања заједничке политике, остваривања заједничких интереса и обављања послова утврђених законом, оснива се Конференција универзитетâ.

(2) Чланови Конференције универзитетâ су сви акредитовани универзитети.

(3) Организација и рад Конференције уређују се статутотом Конференције.

(4) Универзитет у Конференцији универзитетâ представља ректор.

(5) Универзитет из става 2. овог члана има право да на сваких 1.000 наставника и сарадника делегира још по једног представника у Конференцију универзитетâ, као и да на сваких 5.000 студената делегира још по једног представника у Конференцију универзитетâ.

(6) Средства за рад Конференције универзитетâ обезбеђују се у буџету Републике.

Надлежност Конференције универзитетâ

Члан 19.

Конференција универзитетâ:

1) разматра питања од заједничког интереса за унапређивање наставнонаучне, односно наставноуметничке делатности на универзитету;

2) усаглашава ставове и координира активности универзитетâ, посебно у области уписне политике;

3) даје мишљење о стандардима за оцену квалитета образовног, научноистраживачког, уметничког и стручног рада;

4) предлаже листу стручних, академских и научних назива из одговарајућих области и скраћеница тих назива;

5) предлаже мере ради унапређивања материјалног положаја универзитетâ и стандарда студената;

6) разматра и друга питања од заједничког интереса за универзитете, у складу са овим законом.

Конференција академија струковних студија

Члан 20.

(1) Ради координирања рада, утврђивања заједничке политике, остваривања заједничких интереса и обављања послова утврђених законом, оснива се Конференција академија струковних студија.

(2) Конференцију академија струковних студија чине акредитоване академије струковних студија и високе школе струковних студија.

(3) Организација и рад Конференције уређује се статутом Конференције.

(4) Академију струковних студија и високу школу струковних студија у Конференцији академија струковних студија представља председник, односно директор.

(5) Средства за рад Конференције академија струковних студија обезбеђују се у буџету Републике.

Надлежност Конференције академија струковних студија

Члан 21.

Конференција академија струковних студија:

1) разматра питања од заједничког интереса за унапређивање наставностручне, односно наставноуметничке делатности на струковним студијама;

2) усаглашава ставове и координира активности академија струковних студија и високих школа струковних студија, посебно у области уписне политике;

3) даје мишљење о стандардима за оцену квалитета образовног, истраживачког, уметничког и стручног рада;

4) предлаже листу стручних назива из одговарајућих области и скраћеница тих назива;

5) предлаже мере ради унапређивања материјалног положаја академија струковних студија, високих школа струковних студија и стандарда студената;

6) разматра и друга питања од заједничког интереса за академије струковних студија и високе школе струковних студија, у складу са овим законом.

Студентске конференције

Члан 22.

(1) Ради остваривања заједничких интереса студената као партнера у процесу високог образовања оснивају се Студентска конференција универзитета и Студентска конференција академија струковних студија.

(2) Студентску конференцију универзитета чине представници студентских парламената универзитета.

(3) Студентску конференцију академија струковних студија и студентских парламената високих школа струковних студија чине представници студентских парламената академија струковних студија.

(4) Организација и рад конференција из става 1. овог члана уређују се статутом конференције.

(5) Студентске конференције имају право да дају мишљење о питањима из члана 11. тачка 6) овог закона.

(6) Средства за рад студентских конференција обезбеђују се у буџету Републике.

Министарство

Члан 23.

Министарство:

1) предлаже Влади политику високог образовања;

2) планира политику уписа студената на студије које остварују високошколске установе чији је оснивач Република, на предлог Националног савета;

3) прати развој високог образовања;

4) издаје дозволу за рад високошколских уснова;

5) утврђује садржај дипломе и додатка дипломи;

6) расподељује финансијска средства из буџета Републике намењена високошколским установама и контролише њихово коришћење;

7) врши управни надзор;

- 8) стара се о укључивању високошколских установа у процес признавања високошколских квалификација у Европи;
- 9) обавља и друге послове, у складу са законом.

III. СТУДИЈЕ И СТУДИЈСКИ ПРОГРАМИ

Студијски програм

Члан 24.

Студијски програм је скуп обавезних и изборних студијских подручја, односно предмета, са оквирним садржајем, чијим се савладавањем обезбеђују неопходна знања и вештине за стицање дипломе одговарајућег нивоа и врсте студија.

Врсте и нивои студија

Члан 25.

(1) Делатност високог образовања остварује се кроз академске и струковне студије на основу одобрених, односно акредитованих студијских програма за стицање високог образовања.

(2) На академским студијама изводи се академски студијски програм, који оспособљава студенте за развој и примену научних, стручних и уметничких достигнућа.

(3) На струковним студијама изводи се струковни студијски програм, који оспособљава студенте за примену знања и вештина потребних за укључивање у радни процес.

(4) Студије првог степена су:

- 1) основне академске студије;
- 2) основне струковне студије.

(5) Студије другог степена су:

- 1) мастер академске студије;
- 2) специјалистичке струковне студије;
- 3) специјалистичке академске студије.

(6) Студије трећег степена су докторске академске студије.

Студијски програм за стицање заједничке дипломе

Члан 26.

(1) Студијски програм за стицање заједничке дипломе јесте студијски програм који организују и изводе више високошколских установа које имају дозволу за рад за одговарајући студијски програм.

(2) Студијски програм из става 1. овог члана може да се изводи када га усвоје надлежни органи високошколских установа које га организују.

Образовнонаучна и образовноуметничка поља

Члан 27.

(1) Студијски програми се остварују у оквиру једног или више следећих образовнонаучних, односно образовноуметничких поља:

- 1) Природноматематичке науке;
- 2) Друштвенохуманистичке науке;
- 3) Медицинске науке;
- 4) Техничкотехнолошке науке;
- 5) Уметност.

(2) Одговарајуће научне, уметничке и стручне области у оквиру поља из става 1. овог члана утврђује Национални савет, на предлог Конференције универзитета и Конференције академија струковних студија.

Садржај студијског програма **Члан 28.**

Студијским програмом утврђују се:

- 1) назив и циљеви студијског програма;
- 2) врста студија и исход процеса учења;
- 3) стручни, академски, односно научни назив;
- 4) услови за упис на студијски програм;
- 5) листа обавезних и изборних студијских подручја, односно предмета, са оквирним садржајем;
- 6) начин извођења студија и потребно време за извођење појединих облика студија;
- 7) бодовна вредност сваког предмета исказана у складу са Европским системом преноса бодова (у даљем тексту: ЕСПБ бодови);
- 8) бодовна вредност завршног рада на основним, специјалистичким и мастер академским студијама, односно докторске дисертације, исказана у ЕСПБ бодовима;
- 9) предуслови за упис појединих предмета или групе предмета;
- 10) начин избора предмета из других студијских програма;
- 11) услови за прелазак са других студијских програма у оквиру истих или сродних области студија;
- 12) друга питања од значаја за извођење студијског програма.

Обим студија **Члан 29.**

(1) Сваки предмет из студијског програма исказује се бројем ЕСПБ бодова, а обим студија изражава се збиром ЕСПБ бодова.

(2) Збир од 60 ЕСПБ бодова одговара просечном укупном ангажовању студента у обиму 40 часовне радне недеље током једне школске године.

(3) Укупно ангажовање студента састоји се од активне наставе (предавања, вежбе, практикуми, семинари и др.), самосталног рада, колоквијума, испита, израде завршних радова, добровољног рада у локалној заједници и других видова ангажовања.

(4) Добровољни рад је рад студента без накнаде, који организује високошколска установа на пројектима од значаја за локалну заједницу који се вреднује у систему високог образовања.

(5) Услове, начин организовања и вредновање добровољног рада уређује високошколска установа својим општим актом.

(6) Укупан број часова активне наставе не може бити мањи од 600 часова у току школске године.

(7) Основне академске студије имају од 180 до 240 ЕСПБ бодова.

(8) Основне струковне студије имају 180 ЕСПБ бодова.

(9) Специјалистичке струковне студије имају најмање 60 ЕСПБ бодова.

(10) Специјалистичке академске студије имају најмање 60 ЕСПБ бодова када су претходно завршене мастер академске студије.

(11) Дипломске академске студије имају: 1) најмање 60 ЕСПБ бодова, када је претходно остварен обим основних академских студија од 240 ЕСПБ бодова; 2) најмање 120 ЕСПБ бодова када је претходно остварен обим основних академских студија од 180 ЕСПБ бодова.

(12) Докторске студије имају: 1) најмање 180 ЕСПБ бодова, уз претходно остварени обим студија од најмање 300 ЕСПБ бодова на основним академским и мастер академским студијама.

(13) Одређени академски студијски програми могу се организовати интегрисано у оквиру основних и мастер академских студија.

(14) Академски студијски програми из медицинских наука могу се организовати интегрисано у оквиру основних и мастер академских студија, са укупним обимом од највише 360 ЕСПБ бодова.

Завршни рад и дисертација **Члан 30.**

(1) Студијским програмом основних и специјалистичких студија може бити предвиђен завршни рад.

(2) Студијски програм мастер академских студија садржи обавезу израде завршног рада.

(3) Докторска дисертација је завршни део студијског програма докторских студија, осим доктората уметности који може бити и уметнички пројекат.

(4) Изузетно, докторат наука може да стекне лице са завршеним студијама медицине и завршеном здравственом специјализацијом, на основу одбрањене дисертације засноване на радовима објављеним у врхунским светским часописима.

(5) Број бодова којима се исказује завршни рад, односно завршни део студијског програма, улазе у укупан број бодова потребних за завршетак студија.

(6) Начин и поступак припреме и одбране завршног рада, уређује се општим актом високошколске установе.

(7) Поступак припреме и услови за одбрану дисертације уређују се општим актом универзитета, по прибављеном мишљењу Министарства и министарства надлежног за научноистраживачку делатност.

Преношење ЕСПБ бодова Члан 31.

(1) Између различитих студијских програма може се вршити преношење ЕСПБ бодова.

(2) Критеријуми и услови преношења ЕСПБ бодова прописују се општим актом самосталне високошколске установе, односно споразумом високошколских установа.

IV. УСТАНОВЕ КОЈЕ ОБАВЉАЈУ ДЕЛАТНОСТ ВИСОКОГ ОБРАЗОВАЊА Високошколске установе Члан 32.

(1) Делатност високог образовања обављају следеће високошколске установе:

- 1) универзитет;
- 2) факултет, односно уметничка академија, у саставу универзитета;
- 3) академија струковних студија;
- 4) висока школа;
- 5) висока школа струковних студија.

(2) Универзитет, академија струковних студија, висока школа и висока школа струковних студија су самосталне високошколске установе.

(3) Под називима установа из става 1. овог члана могу иступати у правном промету само високошколске установе које имају дозволу за рад, у складу са овим законом.

(4) Високошколска установа обавља делатност високог образовања у седишту.

(5) Високошколска установа може изводити студијски програм на даљину, у складу са дозволом за рад.

(6) У оквиру делатности високог образовања високошколска установа обавља научноистраживачку, уметничкостваралачку, експертскоконсултантску и издавачку делатност, а може обављати и друге послове којима се комерцијализују резултати научног, истраживачког и уметничког рада, под условом да се тим пословима не угрожава квалитет наставе.

(7) Самостална високошколска установа може да организује смештај и исхрану студената у складу са законом којим се уређује колективни смештај и исхрана студената.

(8) На оснивање и рад високошколских установа примењују се прописи о јавним службама, уколико овим законом није другачије уређено.

(9) На високошколској установи није дозвољено политичко, страначко или верско организовање и деловање.

Универзитет Члан 33.

(1) Универзитет је самостална високошколска установа која у обављању делатности обједињује образовни и научноистраживачки, стручни, односно уметнички рад, као компоненте јединственог процеса високог образовања.

(2) Универзитет може остваривати све врсте и нивое студија.

(3) Високошколска установа има статус универзитета ако остварује академске студијске програме на свим нивоима студија, у оквиру најмање три поља и три области из члана 27. овог закона.

(4) Изузетно, универзитет се може основати у пољу уметности, ако има сва три нивоа студија из најмање три области уметности.

Факултет и уметничка академија

Члан 34.

(1) Факултет, односно уметничка академија, јесте високошколска установа, односно високошколска јединица у саставу универзитета, која остварује академске студијске програме и развија научноистраживачки, стручни, односно уметнички рад у једној или више области.

(2) Факултет, односно уметничка академија, може остваривати и струковне студијске програме.

(3) Факултет, односно уметничка академија, у правном промету наступа под називом универзитета у чијем је саставу и под својим називом, у складу са статутом универзитета.

Академија струковних студија

Члан 35.

(1) Академија струковних студија је самостална високошколска установа која у обављању делатности обједињује образовни, истраживачки, стручни и уметнички рад, као компоненте јединственог процеса високог образовања.

(2) Академија струковних студија може остваривати основне струковне студије и специјалистичке струковне студије.

(3) Високошколска установа има статус академије струковних студија ако остварује најмање пет акредитованих студијских програма струковних студија из најмање три поља из члана 27. овог закона.

Висока школа

Члан 36.

Висока школа је самостална високошколска установа која остварује академске основне, специјалистичке и мастер академске студије из једне или више области из члана 27. овог закона.

Висока школа струковних студија

Члан 37.

Висока школа струковних студија је самостална високошколска установа која остварује основне струковне и специјалистичке струковне студије из једне или више области из члана 27. овог закона.

Научни институти и друге научноистраживачке установе

Члан 38.

(1) Ради унапређивања научноистраживачког рада, универзитет у свом саставу може имати научне институте и друге научноистраживачке установе.

(2) Институт или друга научноистраживачка установа из става 1. овог члана може остваривати део акредитованих студијских програма мастер академских и докторских студија на универзитету.

Имовина

Члан 39.

(1) Непокретности и друга средства обезбеђени од стране Републике за оснивање и рад високошколске установе у државној су својини.

(2) Непокретности из става 1. овог члана не могу се отуђивати без сагласности оснивача.

(3) Непокретности и друга средства из става 1. овог члана могу се користити само у функцији обављања делатности утврђених овим законом.

(4) Непокретности и друга имовина стечена на основу завештања и поклона, својина су високошколске установе која је ту имовину стекла.

(5) Високошколска установа самостално управља задужбинама, фондацијама, односно фондовима који су јој поверени, у складу са законом.

Оснивање

Члан 40.

(1) Самосталну високошколску установу могу основати Република, правно и физичко лице, у складу са законом.

(2) Када је оснивач самосталне високошколске установе Република, одлуку о оснивању доноси Влада.

(3) Високошколске установе за остваривање студијских програма за потребе полицијског односно војног образовања оснива Влада, у складу са условима утврђеним овим законом.

(4) Високошколске установе из става 3. овог члана могу бити у саставу универзитета, односно академије струковних студија, у складу са посебним споразумом универзитета, односно академије струковних студија и Владе.

(5) Споразумом универзитета, односно академије струковних студија, и Владе, на предлог министарства надлежног за унутрашње послове односно послове одбране, може се установити посебан студијски програм за потребе полицијског односно војног образовања у оквиру одређеног универзитета, односно академије струковних студија.

(6) Споразумом универзитета, односно академије струковних студија, и високошколске установе из става 3. овог члана може се, уз сагласност Владе, установити студијски програм за стицање заједничке дипломе.

(7) Влада, на предлог министарства надлежног за унутрашње послове односно послове одбране, ближе уређује услове и начин остваривања студијских програма из ст. 5. и 6. овог члана и положај наставника и студената, у погледу особености везаних за циљеве и природу полицијског односно војног образовања.

(8) Управни надзор над радом високошколских установа из става 3. овог члана и остваривањем студијских програма из ст. 5. и 6. овог члана врши министарство надлежно за унутрашње послове, односно послове одбране.

Дозвола за рад

Члан 41.

(1) Високошколска установа може почети са радом и обављати делатност по добијању дозволе за рад.

(2) Дозволу за рад издаје Министарство, на захтев високошколске установе.

(3) Уз захтев из става 2. овог члана високошколска установа доставља оснивачки акт и доказе о испуњености стандарда из члана 11. тачка 9) овог закона.

(4) Високошколска установа за чије оснивање се не обезбеђују средства из буџета Републике уз захтев из става 2. овог члана доставља и банкарску гаранцију за настављање и завршетак студија у случају престанка рада установе или престанка извођења одређеног студијског програма, у износу од 25% школарине за број студената за који се тражи дозвола за рад.

(5) Министарство у року од 30 дана од дана пријема проверава да ли је захтев поднет у складу са ст. 3. и 4. овог члана.

(6) У случају да Министарство утврди да захтев није поднет у складу са ст. 3. и 4. овог члана, одређује накнадни рок од највише 30 дана за отклањање утврђених недостатака. Ако подносилац захтева у одређеном року не отклони недостатке сматра се да је одустао од захтева.

(7) Уредан захтев са документацијом Министарство упућује Комисији, ради почетне акредитације.

(8) Почетном акредитацијом утврђује се да ли високошколска установа и студијски програм испуњавају стандарде из члана 11. тачка 9) овог закона, а посебно у погледу:

1) садржаја, квалитета и обима студијских програма;

2) потребног броја наставног и другог особља с одговарајућим научним и стручним квалификацијама;

3) осигураног одговарајућег простора и опреме, у складу с бројем студената које високошколска установа намерава да упише и потребним квалитетом студирања.

(9) Услов из става 8. тачка 2) овог члана испуњен је ако високошколска установа поднесе доказ да је обезбеђен потребан број наставника из члана 16. ст. 25. овог закона.

(10) Комисија у року од три месеца од дана пријема захтева сачињава извештај о почетној акредитацији високошколске установе, односно студијског програма и доставља га Министарству са препоруком да:

- 1) изда дозволу за рад високошколској установи;
- 2) одбије захтев високошколске установе за издавање дозволе за рад.

(11) Министарство издаје дозволу за рад 30 дана по достављању извештаја Комисије са препоруком из става 10. тачка 1) овог члана и утврђивању испуњености одговарајућих услова из чл. 3337. овог закона.

(12) Министарство решењем одбија захтев за издавање дозволе за рад 30 дана по достављању извештаја Комисије са препоруком из става 10. тачка 2) овог члана, односно по утврђивању да нису испуњени одговарајући услови из чл. 3337. овог закона.

(13) Решење о одбијању захтева за издавање дозволе за рад коначно је и против њега се може покренути управни спор.

(14) У дозволи за рад наводе се: студијски програми, број студената, број наставника, објекти у којима се обавља делатност, да ли се студијски програм изводи на даљину и максималан број студената који на тај начин може да студира, као и да ли високошколска установа може обављати делатност изван седишта.

(15) Садржај дозволе за рад прописује министар.

(16) Високошколска установа којој је издата дозвола за рад дужна је да поднесе захтев за акредитацију високошколске установе и студијског програма најкасније годину дана од почетка школске године у којој је отпочело прво извођење студијског програма.

(17) Захтев за акредитацију се подноси Комисији преко Министарства, а на обрасцу чију садржину утврђује Комисија.

(18) Сваке школске године, током првог остваривања студијског програма, Комисија врши спољашњу проверу квалитета високошколске установе.

Измена, допуна и одузимање дозволе за рад Члан 42.

(1) Високошколска установа која има дозволу за рад подноси захтев за допуну дозволе за нов студијски програм.

(2) Измене и допуне студијског програма за који је високошколска установа добила дозволу за рад, а које врши ради његовог усклађивања са организацијом рада и достигнућима науке и уметности, не сматрају се новим студијским програмом. О измени, односно допуни студијског програма високошколска установа обавештава Министарство у року од 60 дана од дана доношења одлуке о измени, односно допуни студијског програма.

(3) Високошколској установи која не добије акредитацију, дозвола за рад важи још годину дана, без права уписа студената.

(4) Високошколској установи из става 3. овог члана после годину дана се одузима дозвола за рад.

(5) Високошколској установи одузима се дозвола за рад и када јој се забрани рад, у складу са законом.

(6) Високошколској установи која не добије акредитацију за неки студијски програм, дозвола за рад за тај студијски програм важи још годину дана, али губи право на упис нових студената на тај студијски програм.

(7) Високошколској установи из става 6. овог члана која у прописаном року не добије акредитацију за тај студијски програм измениће се дозвола за рад.

(8) Комисија извештава Министарство о исходу акредитације високошколске установе и студијских програма ради предузимања мера утврђених у ст. 4. и 7. овог члана.

(9) Решење о одбијању захтева за допуну дозволе за рад, као и решење о измени, односно одузимању дозволе за рад, коначно је у управном поступку.

(10) У случају престанка рада високошколске установе због одузимања дозволе за рад или другог разлога, министар ће, на предлог Националног савета, донети акт којим се обезбеђује завршетак студија студентима те високошколске установе.

Промена назива, седишта и статусне промене Члан 43.

(1) Самостална високошколска установа може вршити промену назива, седишта и статусне промене, у складу са законом.

(2) За самосталне високошколске установе чији је оснивач Република одлуку о промени из става 1. овог члана доноси Влада.

(3) У поступку доношења одлуке из става 2. овог члана, прибавља се мишљење органа управљања свих високошколских установа на које се промена односи и сагласност Националног савета.

(4) У случају промене из става 1. овог члана, спроводи се поступак за издавање нове дозволе за рад.

Регистар

Члан 44.

(1) Министарство води евиденцију (у даљем тексту: регистар):

- 1) високошколских установа;
- 2) студијских програма;
- 3) наставника, сарадника и осталих запослених.

(2) У регистар се уносе и други подаци од значаја за развој система високог образовања и за укључивање у европски простор високог образовања.

(3) Садржај и начин вођења регистра прописује министар.

Укидање

Члан 45.

(1) Установа се укида под условима и по поступку утврђеним законом.

(2) Одлуку о укидању високошколске установе чији је оснивач Република доноси Влада.

(3) У поступку доношења одлуке из става 2. овог члана, прибавља се мишљење органа управљања високошколске установе и сагласност Националног савета.

(4) У одлуци из става 2. овог члана одређују се високошколске установе на којима студенти имају право да наставе започете студије.

Статут

Члан 46.

Статут је основни општи акт високошколске установе којим се уређује организација установе, начин рада, управљање и руковођење, као и друга питања од значаја за обављање делатности и рад високошколске установе, у складу са законом.

Организација високошколске установе

Члан 47.

(1) Организација високошколске установе уређује се статутом, у складу са актом о оснивању и овим законом.

(2) Самостална високошколска установа оснива високошколске јединице као облике унутрашње организације, у складу са статутом.

(3) Актом о оснивању високошколске јединице одређује се статус високошколске јединице у погледу права иступања у правном промету и пословању, располагања материјалним ресурсима, управљања, одлучивања, и уређују се друга питања од значаја за рад високошколске јединице.

(4) Академија струковних студија има у свом саставу одељења и одсеке ради остваривања студијских програма из сродних дисциплина, истраживања и уметничког рада, као и ефикаснијег коришћења ресурса.

(5) Универзитет има у свом саставу факултете, уметничке академије или друге високошколске јединице ради остваривања студијских програма из сродних дисциплина, научних истраживања и уметничког рада, као и ефикаснијег коришћења ресурса.

(6) Универзитет може имати у свом саставу факултете, уметничке академије и друге високошколске јединице са својством правног лица.

(7) Факултет, односно уметничка академија, има својство правног лица ако остварује најмање три акредитована студијска програма.

(8) Одлуку о оснивању високошколске јединице са својством правног лица у саставу универзитета чији је оснивач Република, доноси Влада, по прибављеном мишљењу органа управљања универзитета и Националног савета.

(9) Одлуку о статусној промени, промени назива и седишта високошколске јединице у саставу универзитета са својством правног лица доноси орган управљања универзитета двотрећинском већином.

(10) Одлуку о статусној промени, промени назива и седишта високошколске јединице са својством правног лица у саставу универзитета чији је оснивач Република доноси Влада, по прибављеном мишљењу органа управљања универзитета и Националног савета.

(11) Високошколска установа може основати високошколску јединицу изван свог седишта, без својства правног лица, у поступку из члана 16. овог закона.

(12) Факултет, односно уметничка академија, као и друге високошколске јединице са својством правног лица уређују унутрашњу организацију и управљање својим статутом, у складу са статутом универзитета.

(13) Универзитет даје сагласност на статут високошколске јединице у свом саставу.

Интегративна функција универзитета и других самосталних високошколских установа **Члан 48.**

(1) Статутом високошколске установе, актом о оснивању високошколске јединице и општим актима високошколске јединице утврђују се овлашћења и начин управљања који обезбеђују јединствену и усклађену делатност високошколске установе.

(2) Универзитет интегрише функције свих установа и јединица у свом саставу, а посебно факултета, тако што спроводи јединствену политику чији је циљ стално унапређење квалитета наставе, усавршавање научноистраживачког рада и уметничког стваралаштва.

(3) Ради остварења циљева из става 2. овог члана, универзитет, односно академија струковних студија, посебно има надлежности у следећим областима:

1) утврђивање јединствених стандарда рада служби и сервиса и јединствених стандарда за формирање базе података свих јединица;

2) стратешко планирање;

3) доношење студијских програма;

4) обезбеђење и контрола квалитета;

5) политика уписа;

6) избор у звања наставника;

7) издавање диплома и додатка дипломи;

8) међународна сарадња;

9) планирање инвестиција;

10) планирање политике запошљавања и ангажовања наставника и сарадника;

11) формирање и развој јединственог информационог система;

12) образовање током читавог живота.

(4) Високошколска јединица има право предлагања у вези са питањима из става 3. овог члана, на начин уређен статутом универзитета.

V. НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКИ И УМЕТНИЧКИ РАД

Члан 49.

(1) Универзитет обавља научноистраживачки и уметнички рад у циљу развоја науке и стваралаштва, унапређивања делатности високог образовања, односно унапређивања квалитета наставе, усавршавања научног и уметничког подмлатка, увођења студената у научноистраживачки односно уметнички рад, као и стварања материјалних услова за рад и развој универзитета.

(2) Научни рад на универзитету остварује се кроз основна, примењена и развојна истраживања, а уметнички рад кроз уметничке пројекте.

(3) Научноистраживачки, односно уметнички рад обавља се и организује у складу са законом и општим актом установе.

(4) У циљу комерцијализације резултата научноистраживачког или уметничког рада универзитет, односно друга високошколска установа може бити оснивач центра за трансфер технологије, иновационог центра, пословнотехнолошког парка и других организационих јединица, у складу са законом.

VI. ОРГАНИ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ

Органи високошколске установе

Члан 50.

(1) Органи високошколске установе уређују се статутом установе, у складу са законом и оснивачким актом.

(2) Високошколска установа има орган управљања, орган пословођења, стручне органе и студентски парламент.

Орган управљања

Члан 51.

(1) Орган управљања високошколске установе је савет.

(2) Број чланова савета је непаран.

(3) Број чланова, поступак избора и разрешења чланова савета, начин рада савета и одлучивања уређује се статутом високошколске установе.

(4) Мандат чланова савета траје три године.

(5) Члан савета може бити члан органа управљања само једне високошколске установе.

Састав савета високошколске установе

Члан 52.

(1) Број чланова савета високошколске установе чији је оснивач Република је најмање 17, у складу са статутом високошколске установе.

(2) У високошколској установи чији је оснивач Република, а на којој се настава у целини или делимично изводи на језику националне мањине, национални савет даје мишљење о кандидатима предложеним за савет високошколске установе.

(3) Савет високошколске установе из става 1. овог члана чине представници установе, студената и оснивача.

(4) Од укупног броја чланова савета из става 1. овог члана, представници високошколске установе чине две трећине, заокружено на најближи непаран број, док су представници студената и представници оснивача заступљени са једнаким бројем чланова до пуног састава.

(5) Када је оснивач Република представнике оснивача именује Влада, из реда истакнутих личности из области науке, културе, просвете, уметности и привреде.

(6) Председник савета се бира из реда представника високошколске установе.

(7) Члан савета из става 4. овог члана не може бити лице запослено у тој високошколској установи или у органу управе надлежном за област образовања, односно науке .

(8) Број чланова и састав савета високошколске установе чији оснивач није Република, уређује се статутом високошколске установе.

Надлежност савета

Члан 53.

(1) Савет:

- 1) доноси статут, на предлог стручног органа;
- 2) бира и разрешава орган пословођења;
- 3) доноси финансијски план, на предлог стручног органа;
- 4) усваја извештај о пословању и годишњи обрачун, на предлог стручног органа;
- 5) усваја план коришћења средстава за инвестиције, на предлог стручног органа;
- 6) даје сагласност на одлуке о управљању имовином високошколске установе;
- 7) даје сагласност на расподелу финансијских средстава;
- 8) доноси одлуку о висини школарине, на предлог стручног органа;
- 9) подноси оснивачу извештај о пословању најмање једанпут годишње;
- 10) доноси општи акт о дисциплинској одговорности студената;
- 11) врши избор екстерног ревизора финансијског пословања високошколске установе;
- 12) обавља и друге послове у складу са законом и статутом.

(2) О питањима из става 1. овог члана савет одлучује већином гласова укупног броја чланова савета.

(3) Статутом високошколске установе одређује се стручни орган који утврђује предлоге из става 1. овог члана.

(4) Предлоге из става 1. овог члана за универзитет утврђује Сенат, а за факултет, односно уметничку академију, наставнонаучно, односно наставноуметничко веће.

Орган пословођења

Члан 54.

(1) Орган пословођења универзитета је ректор, факултета декан, академије струковних студија председник, високе школе и високе школе струковних студија директор. Орган пословођења се бира из реда наставника високошколске установе који су у радном односу са пуним радним временом, а изабрани су на неодређено време. Орган пословођења бира се на три године са могућношћу једног поновног избора.

(2) Ближи услови, као и начин и поступак избора и разрешења, надлежност и одговорност органа из става 1. овог члана, уређују се статутом високошколске установе.

(3) Орган пословођења не може бити лице које је правноснажном пресудом осуђено за кривично дело против полне слободе, фалсификовања јавне исправе коју издаје високошколска установа или примања мита у обављању послова у високошколској установи, односно које је правноснажном пресудом осуђено на казну затвора за друго кривично дело, као ни лице које је прекршило кодекс професионалне етике.

(4) У високошколској установи чији је оснивач Република, а на којој се настава у целини или делимично изводи на језику националне мањине, национални савет даје мишљење о кандидатима предложеним за орган из става 1. овог члана.

Стручни органи

Члан 55.

(1) Стручни орган високошколске установе одлучује о питањима од интереса за реализацију наставе, научног, истраживачког и уметничког рада.

(2) При расправљању, односно одлучивању о питањима која се односе на осигурање квалитета наставе, реформу студијских програма, анализу ефикасности студирања и утврђивање броја ЕСПБ бодова, у стручним органима и њиховим телима учествују представници студената.

(3) У стручним органима из става 2. овог члана студенти чине до 20% чланова, а у њиховим телима чине 20% чланова.

(4) Стручни орган универзитета је Сенат, а стручни орган факултета, односно уметничке академије је наставнонаучно, односно наставноуметничко веће.

(5) Статутом универзитета, факултета, односно уметничке академије могу се предвидети и други стручни органи.

(6) Састав, делокруг, број чланова, начин избора, трајање мандата, као и начин одлучивања стручних органа високошколске установе, уређују се статутом високошколске установе.

(7) Стручни орган самосталне високошколске установе доноси кодекс професионалне етике, којим се утврђују етичка начела у високом образовању, објављивању научних резултата, односу према интелектуалној својини, односима између наставника и сарадника, других запослених и студената, поступцима у наступању високошколске установе и наставника, сарадника и студената у правном промету, као и у односу према јавности и средствима јавног информисања.

Студентски парламент

Члан 56.

(1) Студентски парламент је орган високошколске установе и високошколске јединице која има орган управљања и уписане студенте.

(2) Начин избора и број чланова студентског парламента утврђује се општим актом високошколске установе.

(3) Право да бирају и да буду бирани за члана студентског парламента имају сви студенти високошколске установе, односно високошколске јединице, уписани на студије у школској години у којој се бира студентски парламент.

(4) Мандат чланова студентског парламента траје годину дана.

(5) Избор чланова студентског парламента одржава се сваке године у априлу, тајним и непосредним гласањем.

(6) У циљу остваривања права и заштите интереса студената, студентски парламент бира и разрешава представнике студената у органима високошколске установе, односно високошколске јединице, као и у органима других установа у којима су заступљени представници студената, у складу са статутом установе.

VII. ФИНАНСИРАЊЕ ВИСОКОШКОЛСКИХ УСТАНОВА ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА

Извори финансирања

Члан 57.

(1) Високошколска установа стиче средства за обављање своје делатности у складу са законом и статутом, из следећих извора:

- 1) средстава која обезбеђује оснивач;
- 2) школарине;
- 3) донација, поклона и завештања;
- 4) средстава за финансирање научноистраживачког, уметничког и стручног рада;
- 5) пројеката и уговора у вези са реализацијом наставе, истраживања и консултантских услуга;
- 6) накнада за комерцијалне и друге услуге;
- 7) оснивачких права и из уговора са трећим лицима;
- 8) и других извора, у складу са законом.

(2) Средствима из става 1. овог члана високошколска установа самостално управља.

(3) Средства из става 1. овог члана може стицати и високошколска јединица у складу са оснивачким актом и општим актом самосталне високошколске установе.

(4) Средства из става 1. овог члана исказују се и евидентирају у складу са јединственом буџетском класификацијом.

Средства која обезбеђује оснивач

Члан 58.

(1) Високошколска установа чији је оснивач Република стиче средства за спровођење одобрених, односно акредитованих студијских програма у оквиру своје делатности на основу уговора који самостална високошколска установа закључује са Владом, по претходно прибављеном мишљењу Министарства.

(2) Средства за обављање делатности у току једне школске године обезбеђују се у складу с програмом рада високошколске установе.

(3) Високошколска установа у саставу универзитета, у обављању своје делатности средствима која обезбеђује оснивач, у правном промету иступа на основу овлашћења из статута, у своје име а за рачун универзитета.

(4) Орган управљања високошколске установе из става 1. овог члана одговара надлежном министарству за наменско и економично трошење средстава додељених из буџета.

(5) Нормативе и стандарде рада високошколских установа из става 1. овог члана, као и материјална средства за њихово остваривање, укључујући и средства за остваривање функција универзитета у оквиру студијских програма који се изводе на високошколским установама и јединицама, утврђује Влада, на предлог Националног савета и по прибављеном мишљењу Конференције универзитета и Конференције академија струковних студија.

Стицање средстава од оснивача

Члан 59.

Оснивач обезбеђује средства високошколској установи за:

- 1) материјалне трошкове, текуће и инвестиционо одржавање;
- 2) плате запослених, у складу са законом и колективним уговором;
- 3) опрему;
- 4) библиотечки фонд;

- 5) обављање научноистраживачког, односно уметничког рада који је у функцији подизања квалитета наставе;
- 6) научно и стручно усавршавање запослених;
- 7) подстицање развоја наставнонаучног и наставноуметничког подмлатка;
- 8) рад са даровитим студентима;
- 9) међународну сарадњу;
- 10) изворе информација и информационе системе;
- 11) издавачку делатност;
- 12) рад студентског парламента и ваннаставну делатност студената;
- 13) финансирање опреме и услова за студирање студената са хендикепом;
- 14) друге намене, у складу са законом.

Сопствени приходи

Члан 60.

(1) Средства која високошколска установа, односно високошколска јединица оствари, изузев средстава која обезбеђује Република, чине сопствени приход те високошколске установе, односно јединице (школарина, пружање услуга трећим лицима, поклон, донације, спонзорство и други извори стицања средстава).

(2) Средствима из става 1. овог члана високошколска установа, односно високошколска јединица са својством правног лица, располаже у складу са Законом и општим актом те високошколске установе, односно високошколске јединице.

(3) Средствима из става 1. овог члана оствареним обављањем делатности високошколске јединице без својства правног лица располаже та јединица у складу са Законом и општим актом високошколске установе у чијем је саставу.

(4) Високошколске јединице у саставу универзитета, кад располажу средствима из става 1. овог члана, у правном промету иступају у своје име и за свој рачун, у складу са законом, статутом универзитета и сопственим статутом.

(5) Високошколске јединице у саставу универзитета из средстава из става 1. овог члана издавају део за финансирање заједничких послова на нивоу универзитета.

(6) Издавање средстава из става 5. овог члана врши се на основу планираног обима и трошкова активности који се утврђују одлуком савета универзитета за текућу школску годину.

Школарина

Члан 61.

(1) Високошколска установа стиче средства из школарине на основу одлуке о висини школарине за студенте који плаћају школарину.

(2) Мерила за утврђивање висине школарине утврђују се општим актом високошколске установе.

(3) Високошколска установа је дужна да пре расписивања конкурса за упис нових студената утврди висину школарине за наредну школску годину за све студијске програме, по претходно прибављеном мишљењу Министарства.

(4) Школарином се утврђују трошкови студија за једну школску годину, односно за стицање 60 ЕСПБ бодова.

(5) Школарина обухвата накнаде за редовне услуге које високошколска установа пружа студенту у оквиру остваривања студијског програма.

(6) Редовне услуге из става 5. овог члана утврђују се одлуком универзитета, односно друге самосталне високошколске установе.

VIII. ОСОБЉЕ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ

Наставно и ненаставно особље

Члан 62.

(1) Наставно особље високошколске установе чине лица која остварују наставни, научни, истраживачки и уметнички рад.

(2) Наставно особље, у смислу овог закона, јесу: наставници, истраживачи и сарадници.

(3) Ненаставно особље високошколске установе чине лица која обављају стручне, административне и техничке послове.

(4) Лице које је правноснажном пресудом осуђено за кривично дело против полне слободе, фалсификовања јавне исправе коју издаје високошколска установа или примања мита у обављању послова у високошколској установи не може стећи звање наставника, односно сарадника.

(5) Ако лице из става 4. овог члана има стечено звање, високошколска установа доноси одлуку о забрани обављања послова наставника, односно сарадника.

(6) Лицу из става 5. овог члана престаје радни однос у складу са законом.

Звања наставника

Члан 63.

(1) Звања наставника високошколске установе јесу: предавач, професор струковних студија, доцент, ванредни професор и редовни професор.

(2) Наставници у звању предавача или професора струковних студија могу да изводе наставу само на струковним студијама.

(3) Наставници у звању доцента, ванредног и редовног професора могу да изводе наставу на свим врстама студија.

(4) Општим актом самосталне високошколске установе могу се утврдити и друга звања наставника (наставник страног језика, вештина и др.) у складу са врстом студија за коју је установа акредитована.

Услови за избор у звање наставника

Члан 64.

(1) У звање наставника може бити изабрано лице које има одговарајући стручни, академски, односно научни назив и способност за наставни рад.

(2) У звање предавача може бити изабрано лице које има академски назив магистра или стручни назив специјалисте.

(3) У звање професора струковних студија може бити изабрано лице које има научни назив доктора наука, односно доктора уметности.

(4) У звање предавача и професора струковних студија из поља уметности може бити изабрано и лице које има високо образовање првог степена и призната уметничка дела.

(5) У звање доцента може бити изабрано лице које, поред услова из става 3. овог члана, има и научне, односно стручне радове објављене у научним часописима или зборницима, са рецензијама.

(6) У звање доцента из поља уметности може бити изабрано и лице које има високо образовање првог степена и призната уметничка дела.

(7) У звање ванредног професора може бити изабрано лице које поред услова из става 5. овог члана има и више научних радова од значаја за развој науке, односно уметности у ужој научној, односно уметничкој области објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама, оригинално стручно остварење (пројекат, студију, патент, оригинални метод, нову сорту и сл.), односно руковођење или учешће у научним пројектима, објављен уџбеник, монографију, практикум или збирку задатака за ужу научну, односно уметничку област за коју се бира и више радова саопштених на међународним или домаћим научним скуповима.

(8) У звање ванредног професора из поља уметности може бити изабрано и лице које има високо образовање првог степена и уметничка дела која представљају самосталан допринос уметности.

(9) У звање редовног професора може бити изабрано лице које поред услова из става 7. овог члана има и већи број научних радова који утичу на развој научне мисли у ужој области објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама, већи број научних радова и саопштења изнетих на међународним или домаћим научним скуповима, објављен уџбеник, монографију или оригинално стручно остварење, остварене резултате у развоју научнонаставног подмлатка на факултету, учешће у завршним радовима на специјалистичким и мастер академским студијама.

(10) У звање редовног професора из поља уметности може бити изабрано и лице које има високо образовање првог степена и изузетна уметничка дела која су значајно утицала на развој културе и уметности.

(11) Ближи услови за избор у звање наставника утврђују се општим актом високошколске установе, у складу са препорукама Националног савета из члана 11. став 1. тачка 13) овог закона.

Заснивање радног односа и стицање звања наставника

Члан 65.

(1) Високошколска установа расписује конкурс за заснивање радног односа и стицање звања наставника за уже области утврђене општим актом високошколске установе.

(2) Универзитет врши избор у сва звања наставника, на предлог факултета, односно друге високошколске јединице, а академија струковних студија за наставнике у звању предавача и професора струковних студија, на предлог одговарајуће високошколске јединице академије струковних студија.

(3) Висока школа врши избор у сва звања наставника, а висока школа струковних студија врши избор у звања предавача и професора струковних студија.

(4) Лице изабрано у звање предавача, доцента и ванредног професора стиче звање и заснива радни однос на период у трајању од пет година.

(5) Лице изабрано у звање професора струковних студија и редовног професора стиче звање и заснива радни однос на неодређено време.

(6) Са лицем изабраним у звање наставника уговор о раду закључује орган пословођења високошколске установе из става 1. овог члана.

(7) Начин и поступак заснивања радног односа и стицања звања наставника уређују се општим актом самосталне високошколске установе.

(8) Приликом избора у звања наставника, високошколска установа цени следеће елементе: оцену о резултатима научног, истраживачког односно уметничког рада, оцену о ангажовању у развоју наставе и развоју других делатности високошколске установе, оцену о резултатима педагошког рада, као и оцену резултата постигнутих у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничконаставног подмлатка.

(9) Оцена о резултатима научноистраживачког рада даје се на основу услова из члана 64. став 11. овог закона.

(10) Оцену о резултатима ангажовања у развоју наставе и других делатности и оцену о резултатима постигнутим у обезбеђивању научнонаставног, односно уметничконаставног подмлатка даје високошколска јединица у оквиру које наставник изводи наставу.

(11) При оцењивању резултата педагошког рада узима се у обзир мишљење студената, у складу са општим актом самосталне високошколске установе.

Гостујући професор

Члан 66.

(1) Високошколска установа без расписивања конкурса може да ангажује наставника из друге самосталне високошколске установе ван територије Републике, у звању гостујућег професора.

(2) Изузетно, у случају потребе извођења наставе у пољу уметности, гостујући професор може бити и истакнути уметник.

(3) Права и обавезе лица које је изабрано у звање из става 1. овог члана уређују се уговором о ангажовању за извођење наставе, под условима и на начин прописаним општим актом високошколске установе.

Професор емеритус

Члан 67.

(1) Универзитет може, на предлог факултета или друге високошколске јединице, доделити звање професора емеритуса редовном професору, у пензији, који се посебно истакао својим научним, односно уметничким радом, стекао међународну репутацију и постигао резултате у обезбеђивању наставнонаучног, односно наставноуметничког подмлатка у области за коју је изабран.

(2) Професор емеритус може учествовати у извођењу свих облика наставе на академским студијама другог и трећег степена, у ужој области за коју је изабран.

(3) Поступак и услови доделе звања и права лица из става 1. овог члана ближе се уређују општим актом универзитета.

(4) Права и обавезе лица које је изабрано у звање из става 1. овог члана уређују се уговором о ангажовању за извођење наставе. Укупан број професора емеритуса не може бити већи од 3% од укупног броја наставника универзитета.

(5) Поступак за доделу звања професор емеритус покреће високошколска установа у којој је лице провело најмање пет година у радном односу са пуним радним временом.

Наставници страних језика и вештина

Члан 68.

(1) Наставу страних језика, односно вештина може, осим лица које има звање из члана 63. став 1. овог закона, изводити и наставник страног језика, односно вештина који има стечено високо образовање првог степена, објављене стручне радове у одговарајућој области и способност за наставни рад.

(2) Општим актом високошколске установе ближе се уређују начин избора и време на које се бира наставник страног језика, односно вештина.

Истраживач

Члан 69.

(1) Лице изабрано у научно звање на начин и по поступку прописаним законом којим је регулисана научноистраживачка делатност, може да изводи наставу на докторским студијама, у складу са законом и општим актом самосталне високошколске установе.

(2) Уколико лице из става 1. овог члана нема заснован радни однос у високошколској установи на којој се програм изводи, установа са њим закључује уговор о ангажовању за извођење наставе.

Звања сарадника

Члан 70.

(1) Звања сарадника су: сарадник у настави и асистент.

(2) Звања сарадника у извођењу наставе у оквиру студијских програма страних језика су: лектор и виши лектор.

(3) Општим актом високошколске установе прописују се услови за избор у звања сарадника из става 2. овог члана.

(4) Општим актом високошколске установе могу се утврдити и друга звања сарадника.

Сарадник у настави

Члан 71.

(1) Високошколска установа бира у звање сарадника у настави на студијама првог степена студента мастер академских студија или специјалистичких студија, који је студије првог степена завршио са укупном просечном оценом најмање осам (8).

(2) За сарадника у настави из уметничког поља може бити изабрано лице које има високо образовање првог степена, укупну просечну оцену најмање осам (8) и најмање девет (9) из групе предмета за коју се бира, у складу са општим актом високошколске установе, уколико у тој области нису предвиђене мастер академских студија.

(3) Посебни услови за избор у звање сарадника у настави утврђују се општим актом високошколске установе.

(4) Са лицем из става 1. овог члана закључује се уговор о раду на период од годину дана, уз могућност продужења уговора за још једну годину у току трајања студија, а најдуже до краја школске године у којој се студије завршавају.

(5) Са лицем из става 2. овог члана уговор о раду се закључује на период од годину дана, уз могућност продужавања уговора за још једну годину.

(6) Уговор из ст. 4. и 5. овог члана закључује орган пословођења високошколске установе.

Асистент

Члан 72.

(1) Високошколска установа бира у звање асистента студента докторских студија који је претходне нивое студија завршио са укупном просечном оценом најмање осам (8) и који показује смисао за наставни рад.

(2) Под условима из става 1. овог члана високошколска установа може изабрати у звање асистента и магистра наука, односно магистра уметности коме је прихваћена тема докторске дисертације.

(3) Посебни услови за избор у звање асистента утврђују се општим актом високошколске установе.

(4) Изузетно, за наставу на клиничким предметима високошколска установа бира у звање асистента лице са завршеном одговарајућом здравственом специјализацијом.

(5) За асистента из уметничког поља може бити изабрано лице које има академски назив магистра уметности и уметничка дела која показују смисао за самостално уметничко стваралаштво, уколико у уметничкој области за коју се бира нису предвиђене докторске студије.

(6) За асистента из уметничког поља може бити изабрано лице које је завршило академске студије првог степена и има уметничка дела која показују смисао за самостално уметничко стваралаштво, уколико у уметничкој области за коју се бира нису предвиђене мастер академске, односно докторске студије.

(7) Са лицем изабраним у звање асистента закључује се уговор о раду на период од три године, са могућношћу продужења за још три године.

(8) Могућност продужења уговора о раду из става 7. овог члана односи се и на асистенте који су стекли научни назив доктора наука, односно доктора уметности.

(9) Уговор из става 7. овог члана закључује орган пословођења високошколске установе.

Политика запошљавања на високошколској установи

Члан 73.

(1) Високошколска установа утврђује политику запошљавања, полазећи од потребе да се наставни процес организује на квалитетан, рационалан и ефикасан начин.

(2) Наставници и сарадници, по правилу, заснивају радни однос са пуним радним временом, у складу са општим актом високошколске установе.

(3) Наставници и сарадници који изводе наставу из клиничких предмета остварују радни однос са пуним радним временом поделом радног времена између високошколске установе и одговарајуће здравствене установе.

(4) Наставници и сарадници из става 3. овог члана имају статус наставника и сарадника са пуним радним временом на високошколској установи.

IX. ПРАВА И ОБАВЕЗЕ ЗАПОСЛЕНИХ НА ВИСОКОШКОЛСКОЈ УСТАНОВИ

Права и обавезе запослених

Члан 74.

(1) У погледу права, обавеза и одговорности запослених на високошколској установи, примењује се закон којим се уређује рад, ако овим законом није другачије уређено.

(2) О појединачним правима, обавезама и одговорностима запослених на високошколској установи одлучује орган пословођења те установе.

(3) О појединачним правима, обавезама и одговорностима органа пословођења високошколске установе одлучује орган управљања те установе.

Рад на другим самосталним високошколским установама

Члан 75.

(1) Ради спречавања сукоба интереса, наставник, односно сарадник високошколске установе може закључити уговор којим се радно ангажује на другој високошколској установи само уз претходно одобрење стручног органа високошколске установе у оквиру које има заснован радни однос.

(2) Општим актом самосталне високошколске установе уређују се услови и поступак давања сагласности за ангажовање наставника на другој високошколској установи.

Плаћено одсуство

Члан 76.

Наставнику после пет година рада проведених у настави на високошколској установи може се одобрити плаћено одсуство у трајању до једне школске године ради стручног, научног, односно уметничког усавршавања, у складу са статутом високошколске установе.

Мировање радног односа и изборног периода

Члан 77.

Наставнику и сараднику који се налази на одслужењу војног рока, породилјском одсуству, одсуству са рада ради неге детета, одсуству са рада ради посебне неге детета или друге особе, или боловању дужем од шест месеци, изборни период и радни однос се продужава за то време.

Престанак радног односа наставника

Члан 78.

(1) Наставнику престаје радни однос на крају школске године у којој је навршио 65 година живота и најмање 15 година стажа осигурања.

(2) Наставнику из става 1. овог члана у звању ванредног или редовног професора, односно професора струковних студија може бити продужен радни однос до три школске године, под условима и на начин предвиђен статутом универзитета, односно друге самосталне високошколске установе.

(3) Наставник коме је престао радни однос због одласка у пензију задржава звање које је имао у тренутку пензионисања.

(4) Наставник из става 3. овог члана може задржати преузете обавезе на мастер академским и докторским студијама као ментор или члан комисија у поступку израде и одбране завршних радова, односно дисертација на тим студијама, најдуже још две школске године.

(5) На основу одлуке одговарајућег стручног органа, наставник из става 3. овог члана може изводити све облике наставе на мастер академским и докторским студијама и бити члан комисија у поступку израде и одбране завршних радова, односно дисертација на тим студијама, најдуже још две школске године.

X. РЕЖИМ СТУДИЈА Школска година

Члан 79.

(1) Високошколска установа организује и изводи студије у току школске године која, по правилу, почиње 1. октобра и траје 12 календарских месеци.

(2) Школска година може се делити на: 1) два семестра, од којих сваки траје 15 недеља; 2) три триместра, од којих сваки траје 10 недеља; 3) блокове, у укупном трајању од 30 недеља, чије се појединачно трајање утврђује општим актом високошколске установе.

(3) Настава појединачних предмета се, по правилу, организује и изводи у току једног семестра, једног триместра или једног блока, а најдуже у току два семестра или три триместра.

Језик студија

Члан 80.

(1) Високошколска установа организује и изводи студије на српском језику.

(2) Високошколска установа може организовати полагање испита и изводити студије, односно поједине делове студија, као и организовати израду и одбрану завршног, магистарског и специјалистичког рада и докторске дисертације, на језику националне мањине и на страном језику, у складу са статутом.

(3) Високошколска установа може остваривати студијски програм на језику националне мањине и страном језику уколико је такав програм одобрен, односно акредитован.

(4) Високошколска установа може за студенте са хендикепом организовати и изводити студије, односно поједине делове студија, на гестовном језику.

Организација студија

Члан 81.

(1) Обавезе високошколске установе у погледу начина организовања и времена одржавања облика студија уређују се општим актом високошколске установе, као и да у складу са својим могућностима обезбеди услове за студенте са посебним потребама.

(2) Високошколска установа дужна је да организује предавања и друге облике наставе за све студенте, изузев код остваривања студијског програма на даљину.

(3) Ближи услови и начини остваривања студијског програма на даљину уређују се општим актом високошколске установе.

(4) Исокошколска установа је дужна да на одговарајући начин информише студенте о начину, времену и месту одржавања наставе, циљевима, методама и садржајима наставе, о садржајима, методама, критеријумима и мерилима испитивања, о начину обезбеђивања јавности на испиту и начину остваривања увида у резултате, као и о другим питањима од значаја за студенте.

XI. СТУДЕНТИ

Упис

Члан 82.

(1) На одобрене, односно акредитоване студијске програме које организује високошколска установа могу се уписати кандидати под условима и на начин уређен овим законом и општим актом самосталне високошколске установе.

(2) Страни држављанин може се уписати на студијске програме из става 1. овог члана под истим условима као и домаћи држављанин.

(3) Лице се може уписати на студијске програме из става 1. овог члана ако познаје језик на коме се изводи настава.

(4) Услови, начин и поступак провере знања језика из става 3. овог члана уређују се општим актом високошколске установе.

(5) Лице које се упише на студијске програме из става 1. овог члана стиче статус студента.

(6) Студент се уписује у статусу студента који се финансира из буџета или студента који се сâм финансира.

Конкурс

Члан 83.

(1) Самостална високошколска установа расписује конкурс за упис на студије (у даљем тексту: конкурс).

(2) Конкурс садржи: број студената за одређене студијске програме, услове за упис, мерила за утврђивање редоследа кандидата, поступак спровођења конкурса, начин и рокове за подношење жалбе на утврђени редослед, као и висину школарине коју плаћају студенти чије се студирање не финансира из буџета.

(3) Конкурс се објављује најкасније пет месеци пре почетка школске године.

Број студената

Члан 84.

(1) Самостална високошколска установа утврђује број студената који се уписује на студијске програме које организује, а који не може бити већи од броја утврђеног у дозволи за рад.

(2) Утврђивање броја студената из става 1. овог члана врши се на предлог високошколских јединица у саставу самосталне високошколске установе, у складу са статутом те установе.

(3) Одлуку о броју студената за упис у прву годину студијског програма који се финансира из буџета, за високошколску установу чији је оснивач Република, доноси Влада, по прибављеном мишљењу високошколских установа и Националног савета, најкасније два месеца пре расписивања конкурса.

(4) У наредним годинама студија број студената из става 3. овог члана високошколска установа може повећати за највише 20% у односу на претходну годину, у складу са одлуком надлежног органа високошколске установе.

Рангирање и упис кандидата

Члан 85.

(1) Кандидат за упис на студије првог степена полаже пријемни испит или испит за проверу склоности и способности, у складу са општим актом самосталне високошколске установе.

(2) Редослед кандидата за упис на студије првог степена утврђује се на основу општег успеха постигнутог у средњем образовању и резултата постигнутих на пријемном испиту, односно испиту за проверу склоности и способности.

(3) Кандидат који има положену општу матуру не полаже пријемни испит. Уместо пријемног испита овом кандидату вреднују се резултати опште матуре, у складу са општим актом самосталне високошколске установе.

(4) Самостална високошколска установа може кандидата са положеном стручном, односно уметничком матуrom, уместо пријемног испита, упутити на полагање одређених предмета опште матуре.

(5) На основу критеријума из конкурса, самостална високошколска установа сачињава ранг листу пријављених кандидата.

(6) Право уписа на студије првог степена стиче кандидат који је на ранг листи из става 5. овог члана рангиран у оквиру броја студената из члана 84. овог закона.

(7) Студент студија првог степена друге самосталне високошколске установе, лице које има стечено високо образовање на студијама првог степена и лице коме је престао статус студента у складу са овим законом, може се уписати на студије првог степена, под условима и на начин прописан општим актом самосталне високошколске установе.

(8) Право из става 7. овог члана остварује се на лични захтев.

(9) На студије другог и трећег степена кандидат се уписује под условима, на начин и по поступку утврђеном општим актом и конкурсом самосталне високошколске установе.

Права и обавезе студената

Члан 86.

(1) Студент високошколске установе има права и обавезе утврђене овим законом и општим актом високошколске установе.

(2) Студент има право:

1) на упис, квалитетно школовање и објективно оцењивање;

2) на благовремено и тачно информисање о свим питањима која се односе на студије;

3) на активно учествовање у доношењу одлука, у складу са законом;

4) на самоорганизовање и изражавање сопственог мишљења;

5) на повластице које произлазе из статуса студента;

6) на подједнако квалитетне услове студија за све студенте;

7) на образовање на језику националне мањине, у складу са законом;

8) на различитост и заштиту од дискриминације;

9) да бира и да буде биран у студентски парламент и друге органе високошколске установе.

(3) Студент је дужан да: 1) испуњава наставне и предиспитне обавезе; 2) поштује опште акте установе; 3) поштује права запослених и других студената у високошколској установи; 4) учествује у доношењу одлука у складу са законом.

(4) Студент има право на жалбу у складу са статутом високошколске установе уколико високошколска установа прекрши неку од обавеза из става 2. тач. 1) 3) овог члана.

Правила студија

Члан 87.

(1) При упису сваке школске године студент се опредељује за предмете из студијског програма.

(2) Студијским програмом се прописује који су предмети обавезни за одређену годину студирања.

(3) Студент који се финансира из буџета опредељује се за онолико предмета колико је потребно да се оствари најмање 60 ЕСПБ бодова.

(4) Студент који се сам финансира опредељује се, у складу са студијским програмом, за онолико предмета колико је потребно да се оствари најмање 37 ЕСПБ бодова.

(5) Студент који се сам финансира плаћа део школарине обрачунат према предметима за које се определио.

(6) Полагањем испита студент стиче одређени број ЕСПБ бодова у складу са студијским програмом.

(7) Студент који не положи испит из обавезног предмета до почетка наредне школске године, уписује исти предмет.

(8) Студент који не положи изборни предмет, може поново уписати исти или се определити за други изборни предмет.

(9) Студијским програмом може се условити опредељивање студента за одређени предмет претходно положеним испитима из једног или више предмета утврђених студијским програмом.

(10) Правила студија ближе се уређују општим актом високошколске установе.

Статус студента Члан 88.

(1) Студент који у текућој школској години оствари 60 ЕСПБ бодова има право да се у наредној школској години финансира из буџета ако се рангира у оквиру укупног броја студената чије се студије финансирају из буџета, у складу са овим законом.

(2) Рангирање студената из става 1. овог члана обухвата студенте уписане исте школске године на одређени студијски програм, а врши се полазећи од броја остварених ЕСПБ бодова и постигнутог успеха у савлађивању студијског програма, на начин и по поступку утврђеним општим актом високошколске установе.

(3) Студент који не оствари право из става 1. овог члана у наредној школској години наставља студије у статусу студента који се сам финансира.

(4) Студент који се финансира из буџета може у том статусу да има уписан само један студијски програм на истом нивоу студија.

Оцењивање Члан 89.

(1) Успешност студента у савлађивању појединог предмета континуирано се прати током наставе и изражава се поенима.

(2) Испуњавањем предиспитних обавеза и полагањем испита студент може остварити највише 100 поена.

(3) Студијским програмом утврђује се сразмера поена стечених у предиспитним обавезама и на испиту, при чему предиспитне обавезе учествују са најмање 30, а највише 70 поена.

(4) Успех студента на испиту изражава се оценом од 5 (није положио) до 10 (одличан).

(5) Високошколска установа може прописати и други, ненумерички начин оцењивања, утврђивањем односа ових оцена са оценама из става 4. овог члана.

(6) Општим актом високошколске установе ближе се уређује начин полагања испита и оцењивање на испиту.

Испити Члан 90.

(1) Испит је јединствен и полаже се усмено, писмено, односно практично.

(2) Испит се полаже у седишту високошколске установе, односно у објектима наведеним у дозволи за рад.

(3) Одредба става 2. овог члана односи се и на извођење студијског програма на даљину.

(4) Високошколска установа може организовати полагање испита ван седишта, ако се ради о испиту из предмета чији карактер то захтева.

(5) Студент полаже испит непосредно по окончању наставе из тог предмета, а најкасније до почетка наставе тог предмета у наредној школској години, на једном од језика на којима се настава изводила.

(6) Општим актом високошколске установе уређује се начин на који се обезбеђује јавност полагања испита.

(7) Број испитних рокова је шест, а термини одржавања испитних рокова утврђују се статутом високошколске установе.

(8) Последњи испитни рок за школску годину завршава се најкасније до 10. октобра.

(9) После три неуспела полагања истог испита студент може тражити да полаже испит пред комисијом.

(10) Изузетно, за предмете у пољу уметности може да се утврди један испитни рок у складу са општим актом високошколске установе.

(11) Студент са инвалидитетом има право да полаже испит на начин прилагођен његовим могућностима, у складу са општим актом високошколске установе.

Приговор Члан 91.

(1) Студент има право да надлежном органу високошколске установе поднесе приговор на добијену оцену, ако сматра да испит није обављен у складу са законом и општим актом установе, у року од 36 часова од добијања оцене.

(2) Надлежни орган установе у року од 24 часа од добијања приговора, у складу са одредбама општег акта самосталне високошколске установе, разматра приговор и доноси одлуку по приговору.

(3) Уколико се усвоји приговор студента, студент поново полаже испит у року од три дана од дана пријема одлуке из става 2. овог члана.

Мировање права и обавеза студената Члан 92.

(1) Студенту се, на његов захтев, одобрава мировање права и обавеза, у случају теже болести, упућивања на стручну праксу у трајању од најмање шест месеци, одслужења и дослужења војног рока, неге детета до годину дана живота, одржавања трудноће и у другим случајевима предвиђеним општим актом високошколске установе.

(2) Студент који је био спречен да полаже испит због болести или одсуства због стручног усавршавања у трајању од најмање три месеца, може полагати испит у првом наредном року, у складу са општим актом високошколске установе.

Дисциплинска одговорност студента Члан 93.

(1) Студент одговара за повреду обавезе која је у време извршења била утврђена општим актом самосталне високошколске установе.

(2) За тежу повреду обавезе студенту се може изрећи и мера искључења са студија на високошколској установи.

(3) Дисциплински поступак не може се покренути по истеку три месеца од дана сазнања за повреду обавезе и учиниоца, а најкасније шест месеци од дана када је повреда учињена.

(4) Општим актом самосталне високошколске установе утврђују се лакше и теже повреде обавеза студената, дисциплински органи и дисциплински поступак за утврђивање одговорности студента.

Престанак статуса студента Члан 94.

(1) Статус студента престаје у случају:

- 1) исписивања са студија;
- 2) завршетка студија;
- 3) неуписивања школске године;
- 4) кад не заврши студије до истека рока који се одређује у двоструком броју школских година потребних за реализацију студијског програма;
- 5) изрицања дисциплинске мере искључења са студија на високошколској установи.

(2) Студенту се на лични захтев може продужити рок за завршетак студија, у складу са општим актом високошколске установе.

Стручни, академски и научни називи Члан 95.

(1) Лице које заврши основне академске студије у обиму од најмање 180 ЕСПБ бодова, односно у трајању од најмање три године стиче стручни назив са знаком звања првога степена академских студија из одговарајуће области.

(2) Лице које заврши основне академске студије у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, односно у трајању од најмање четири године и лице које оствари најмање 240 ЕСПБ бодова на академским студијама првог и другог степена, стиче стручни назив "дипломирани" са знаком звања првог степена академских студија из одговарајуће области.

(3) Лице које заврши основне струковне студије стиче стручни назив са знаком звања првог степена струковних студија из одговарајуће области.

(4) Лице које заврши специјалистичке академске студије стиче стручни назив специјалиста са знаком звања другог степена академских студија из одговарајуће области.

(5) Лице које заврши специјалистичке струковне студије стиче стручни назив специјалиста са знаком звања другог степена струковних студија из одговарајуће области.

(6) Лице које заврши дипломске академске студије стиче академски назив мастер са знаком звања другог степена дипломских академских студија из одговарајуће области.

(7) Лице које заврши докторске, односно академске студије трећег степена, стиче научни назив доктор наука, односно доктор уметности, са знаком области.

(8) Листу звања из одговарајућих области и скраћенице стручних, академских и научних назива утврђује Национални савет, на предлог Конференције универзитета, односно Конференције академија струковних студија.

(9) Скраћеница стручног назива и академског назива мастер наводи се из имена и презимена, а скраћеница академског назива магистар наука, односно магистар уметности и научног назива доктор наука, односно доктор уметности испред имена и презимена.

(10) У међународном промету и у дипломи на енглеском језику назив који је стекло лице из става 1. овог члана је бацхелор, назив који је стекло лице из става 2. овог члана је бацхелор with хоноурс, назив који је стекло лице из става 3. овог члана је бацхелор (апл.), назив које је стекло лице из става 6. овог члана је мастер, а назив које је стекло лице из става 7. овог члана је Пх.Д., односно одговарајући назив на језику на који се диплома преводи.

XII. ОБРАЗОВАЊЕ ТОКОМ ЧИТАВОГ ЖИВОТА

Члан 96.

(1) Високошколска установа у оквиру своје делатности може реализовати програме образовања током читавог живота ван оквира студијских програма за које је добила дозволу за рад.

(2) Услови, начин и поступак реализације програма из става 1. овог члана уређују се општим актом установе.

(3) Лицу које је савладало програм из става 1. овог члана установа издаје уверење.

(4) Лице уписано на програм из става 1. овог члана нема статус студента, у смислу овог закона.

XIII. ЕВИДЕНЦИЈА И ЈАВНЕ ИСПРАВЕ

Евиденција

Члан 97.

(1) Високошколска установа води: матичну књигу студената, евиденцију о издатим дипломама и додацима диплома и записник о полагању испита.

(2) Евиденција из става 1. овог члана води се на српском језику, ћириличним писмом. На територији општине у којој је у службеној употреби и латинично писмо, евиденција се води и тим писмом. Текст латиничним писмом исписује се испод текста ћириличним писмом.

(3) Када се настава остварује на језику националне мањине, евиденција из става 1. овог члана води се на српском језику ћириличним писмом и на језику и писму националне мањине.

(4) Матична књига студената трајно се чува.

(5) Садржај и начин вођења евиденције прописује министар.

Заштита података из евиденције

Члан 98.

(1) Подаци уписани у евиденцију из члана 97. овог закона прикупљају се, обрађују, чувају и користе за потребе обављања делатности високошколске установе и за потребе Министарства за обављање законом утврђених послова.

(2) Подаци из евиденције користе се на начин којим се обезбеђује заштита идентитета студената, у складу са законом.

Јавне исправе

Члан 99.

(1) На основу података из евиденције високошколска установа издаје јавне исправе.

(2) Јавне исправе у смислу овог закона јесу: студентска књижица (индекс), диплома о стеченом високом образовању и додатак дипломи.

(3) Високошколска установа издаје јавне исправе на српском језику ћириличним писмом. На територији општине у којој је у службеној употреби и латинично писмо, високошколска установа издаје јавне исправе и на том писму. Текст латиничним писмом исписује се испод текста ћириличним писмом.

(4) Када се настава остварује на језику националне мањине, односно на неком од светских језика, јавне исправе се издају на обрасцу који је штампан двојезично на српском језику ћириличним писмом и на језику и писму на којем се изводи настава.

(5) На захтев студента самостална високошколска установа издаје јавну исправу о савладаном делу студијског програма, која садржи податке о нивоу, природи и садржају студија, као и постигнуте резултате.

(6) Садржај јавне исправе из става 2. овог члана прописује министар.

(7) Диплома и додатак дипломи издају се и на енглеском језику.

(8) Диплома се оверава сувим жигом самосталне високошколске установе.

(9) Допатак дипломи обавезно се издаје уз диплому.

(10) Опис система високог образовања у Републици у време стеченог образовања наведеног у дипломи мора бити приложен додатку дипломе.

Диплома и додатак дипломи

Члан 100.

(1) Диплому и додатак дипломи потписују:

1) на универзитету ректор и декан одговарајућег факултета, односно уметничке академије, у саставу универзитета;

2) на академији струковних студија председник;

3) на високој школи и високој школи струковних студија директор.

(2) Заједничку диплому и додатак дипломи потписују овлашћена лица високошколских установа које изводе студијски програм за стицање заједничке дипломе.

Оглашавање ништавим

Члан 101.

(1) Диплома, односно додатак дипломи оглашавају се ништавим:

1) ако су издати од неовлашћене организације;

2) ако су потписани од неовлашћеног лица;

3) ако имацац дипломе није испунио све испитне обавезе на начин и по поступку утврђеним законом и студијским програмом високошколске установе.

(2) Високошколска установа оглашава ништавом диплому, односно додатак дипломи из разлога утврђених у ставу 1. тач. 2) и 3) овог члана.

(3) Високошколска установа оглашава ништавом диплому о стеченом академском називу магистра, ако утврди да завршни рад није резултат самосталног рада кандидата.

(4) Високошколска установа оглашава ништавом диплому о стеченом научном називу доктора наука, ако утврди да докторска дисертација није оригиналан научни, односно уметнички резултат рада кандидата.

(5) Министар, по службеној дужности, оглашава ништавом диплому, односно додатак дипломи из разлога утврђених у ставу 1. тачка 1) овог члана.

Издавање нове јавне исправе

Члан 102.

(1) Високошколска установа издаје нову јавну исправу после проглашења оригинала јавне исправе неважећим у "Службеном гласнику Републике Србије", на основу података из евиденције коју води.

(2) Јавна исправа из става 1. овог члана има значај оригиналне јавне исправе.

(3) На јавној исправи из става 1. овог члана ставља се назнака да се ради о новој јавној исправи која је издата после проглашења оригинала јавне исправе неважећим.

Замена јавне исправе Члан 103.

(1) У случају кад су евиденција из члана 97. овог закона и архивска грађа уништени или нестали, лице које нема јавну исправу коју издаје високошколска установа може општинском суду на чијем подручју је седиште или је било седиште високошколске установе поднети захтев за утврђивање стеченог образовања.

(2) Захтев садржи доказе на основу којих може да се утврди да је то лице стекло одговарајуће образовање и потврду да је архивска грађа уништена или нестала.

(3) Потврду да је архивска грађа уништена или нестала издаје високошколска установа на којој је лице стекло образовање или друга установа која је преузела евиденцију, односно архивску грађу, а ако таква установа не постоји, потврду издаје Министарство.

(4) Решење о утврђивању стеченог образовања општински суд доноси у ванпарничном поступку.

(5) Решење из става 4. овог члана замењује јавну исправу коју издаје високошколска установа.

XIV. ПРИЗНАВАЊЕ СТРАНИХ ВИСОКОШКОЛСКИХ ИСПРАВА И ВРЕДНОВАЊЕ СТРАНИХ СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА Признавање страних високошколских исправа Члан 104.

(1) Признавање стране високошколске исправе јесте поступак којим се имаоцу те исправе утврђује право у погледу наставка образовања, односно у погледу запошљавања.

(2) Поступак признавања спроводи се у складу са одредбама овог закона, уколико међународним уговором није предвиђено другачије.

(3) У поступку признавања ради наставка образовања у систему високог образовања, имаоцу стране високошколске исправе утврђује се право на наставак започетог високог образовања, односно право на укључивање у нивое високог образовања.

(4) У поступку признавања ради запошљавања имаоцу стране високошколске исправе утврђује се врста и ниво студија, као и стручни, академски, односно научни назив.

(5) Признавање из ст. 3. и 4. овог члана обавља самостална високошколска установа, на начин и по поступку прописаним општим актом те установе.

(6) Поступак признавања не спроводи се када је јавна исправа стечена на територији СФРЈ до 27. априла 1992. године.

(7) Јавна исправа из става 6. овог члана производи исто правно дејство као јавна исправа издата на територији Републике.

(8) У поступку признавања стране високошколске исправе из ст. 3. и 4. овог члана узима се у обзир систем образовања у земљи у којој је стечена страна високошколска исправа, студијски програм, услови уписа на студијски програм, права која даје та високошколска исправа у земљи у којој је стечена и друге чињенице од значаја за признавање стране високошколске исправе.

(9) Овлашћени орган самосталне високошколске установе доноси решење по захтеву за признавање из ст. 3. и 4. овог члана.

(10) Решење из става 9. овог члана коначно је у управном поступку.

Вредновање страних студијских програма Члан 105.

(1) У поступку признавања из члана 104. овог закона спроводи се вредновање страног студијског програма, на основу врсте и нивоа постигнутих знања и вештина.

(2) Једном извршено позитивно вредновање одређеног страног студијског програма важи за све наредне случајеве када се ради о истом студијском програму.

(3) Вредновање из става 1. овог члана врши стручни орган самосталне високошколске установе, узимајући у обзир податке о страниој високошколској установи на којој се студијски програм изводи, а које прибавља Министарство.

(4) У поступку вредновања ради признавања домаће високошколске исправе у иностранству, податке о самосталној високошколској установи и систему образовања даје Министарство.

XV. УПРАВНИ НАДЗОР

Члан 106.

(1) Управни надзор над радом високошколских установа врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор врше инспектори, односно друга овлашћена лица (у даљем тексту: инспектори).

(3) Послове инспектора може обављати дипломирани правник, са положеним стручним испитом за рад у органима државне управе и најмање пет година радног искуства у области образовања.

(4) У вршењу инспекцијског надзора инспектор је овлашћен да:

1) поништи упис студената у прву годину студија преко броја студената утврђеног, у складу са чланом 84. овог закона;

2) поништи упис студената који је обављен супротно одредбама овог закона;

3) привремено забрани обављање делатности високог образовања, односно извођење студијског програма правном лицу које ту делатност обавља супротно одредбама овог закона, уверењу о акредитацији, односно дозволи за рад;

4) предузима друге мере за које је законом или другим прописом овлашћен.

XVI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 107.

(1) Новчаном казном од 100.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај високошколска установа, ако:

1) обавља делатност ван седишта и ван објеката у којима се обавља делатност (члан 32. став 4. и члан 41. став 13);

2) остварује студијски програм који није наведен у дозволи за рад (члан 41. став 13);

3) изврши промену назива, седишта и статусну промену супротно одредбама овог закона (члан 43. став 1);

4) наплати школарину већу од утврђене у складу са овим законом (члан 61.);

5) посебно наплаћује услуге студентима које су обухваћене школарином (члан 61. став 5);

6) прими у радни однос наставника који не испуњава услове предвиђене овим законом, или без конкурса (чл. 63 66);

7) не организује предавања и друге облике наставе (члан 81. став 2);

8) упише на студијски програм кандидата који се није пријавио на конкурс или супротно конкурс (члан 83);

9) упише студенте преко броја утврђеног у складу са овим законом (члан 84);

10) не води на прописан начин или неуредно води евиденцију и издаје јавне исправе које по садржини не одговарају садржини коју је утврдио министар (члан 97. став 5. и члан 99. став 6);

11) изда диплому која не одговара акредитованом студијском програму (члан 16. став 1);

12) неосновано наплати школарину (чл. 61. и 88);

13) ако наставнику откаже уговор о раду супротно одредбама закона (члан 74. став 1).

(2) Новчаном казном од 20.000 до 60.000 казниће се одговорно лице у високошколској установи за прекршај из става 1. овог члана.

XVII. ПОВЕРАВАЊЕ ПОСЛОВА АУТОНОМНОЈ ПОКРАЈИНИ ВОЈВОДИНИ

Члан 108.

(1) На територији Аутономне покрајине Војводине, послове утврђене чланом 23. став 1. тач. 4) и 7), чланом 40. став 1, чланом 41. ст. 2, 57. и 1012, чланом 42. ст. 2. и 10, чланом 43. став 2, чланом 45. став 2, чланом 47. ст. 8. и 10, чланом 52. став 4, чланом 61. став 3, чланом 84. став 3, чланом 101. став 5, чланом 103. став 3, чланом 105. ст. 3. и 4, чланом 106. и чланом 127. став 6 овог закона, обавља, преко својих органа, Аутономна покрајина Војводина.

(2) Послови из става 1. овог члана обављају се као поверени.

(3) Надлежни покрајински органи сарађују са Министарством у обављању послова из става 1. овог члана.

(4) Министарство има према надлежним покрајинским органима, у погледу поверених послова државне управе из става 1. овог члана, права и дужности прописане законом којим се уређује државна управа.

XVIII. ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА НА ТЕРИТОРИЈИ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ КОСОВО И МЕТОХИЈА

Члан 109.

До престанка функционисања привременог правног система успостављеног на основу Резолуције Савета безбедности Уједињених нација бр. 1244, на територији Аутономне покрајине Косово и Метохија, над високошколским установама чији је оснивач Република, Влада има сва права и обавезе оснивача, у складу са овим законом.

XIX. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Национални савет

Члан 110.

(1) Народна скупштина ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона изабрати чланове Националног савета.

(2) До избора чланова Националног савета његове послове обављаће Републички савет за развој универзитетског образовања, образован према Закону о универзитету ("Службени гласник РС", број 21/02).

(3) До образовања Конференције академија струковних студија чланове Националног савета из члана 10. став 1. тачка 2) овог закона предлаже тело из члана 112. овог закона.

(4) Предлагачи чланова Националног савета из члана 10. овог закона дужни су да доставе листе кандидата у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Ако предлагачи не доставе листе у року из става 4. овог члана, Народна скупштина именује чланове Националног савета из реда прописане структуре, на предлог надлежног одбора Надлежне скупштине.

(6) Национални савет утврдиће стандарде из члана 11. овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Комисија за акредитацију

Члан 111.

До образовања Комисије из члана 13. овог закона, а најкасније до истека рока од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона, њене послове у поступку издавања дозволе за рад вршиће Комисија за акредитацију високог образовања, основана одлуком Републичког савета из члана 110. став 2. овог закона.

Конференција академија струковних студија

Члан 112.

До образовања Конференције академија струковних студија послове из њене надлежности обављаће тело које чине директори виших школа које су добиле решење о испуњености услова за почетак рада и обављање делатности до ступања на снагу овог закона.

Научне области

Члан 113.

(1) Национални савет ће у року од девет месеци од дана ступања на снагу овог закона утврдити листу образовнонаучних, образовноуметничких и стручних области, у оквиру поља из члана 27. овог закона.

(2) До утврђивања листе из става 1. овог члана, одговарајућим областима сматрају се области утврђене статутима високошколских установа из којих се издају дипломе, у складу са Законом о универзитету ("Службени гласник РС", број 21/02).

Подзаконски акти

Члан 114.

Министар ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона донети подзаконске акте, у складу са овим законом.

Листа звања

Члан 115.

Листа звања из члана 95. став 7. овог закона утврдиће се најкасније у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Акредитација и дозвола за рад

Члан 116.

(1) Поступак акредитације и добијања дозволе за рад универзитета, факултета, односно академија уметности који су добили решење о испуњености услова за почетак рада и обављање делатности до ступања на снагу овог закона спровешће се најкасније у року од три године од дана образовања Комисије за акредитацију.

(2) Универзитети и факултети, односно академије уметности у саставу универзитета, који су добили решење о испуњености услова за почетак рада и обављање делатности до ступања на снагу овог закона, сматраће се да имају дозволу за рад до окончања поступка из става 1. овог члана.

(3) Факултети, односно академије уметности ван састава универзитета, а који су добили решење о испуњености услова за почетак рада и обављање делатности до ступања на снагу овог закона, сматраће се да имају дозволу за рад као високе школе до окончања поступка из става 1. овог члана.

(4) Наставни планови и програми које изводе високошколске установе из овог члана сматраће се одобреним, односно акредитованим студијским програмима до окончања поступка из става 1. овог члана.

Универзитети и факултети у саставу универзитета

Члан 117.

Универзитети, факултети, односно академије уметности усагласиће своју организацију и опште акте са овим законом у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 118.

(1) Факултети чији је оснивач Република, основани до дана ступања на снагу овог закона, задржавају својство правног лица, осим ако одлуком свог надлежног органа то својство не пренесу на универзитет, у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Универзитет, полазећи од одлука из става 1. овог члана, доноси акт о реорганизацији универзитета којим усклађује своју организацију са овим законом, утврђује статус установа са својством правног лица у свом саставу из члана 34, у вези са чланом 47. став 7. овог закона, односно оснива високошколске јединице у свом саставу без својства правног лица, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Акт о реорганизацији из става 2. овог члана доноси савет универзитета, на предлог научнонаставног, односно наставноуметничког већа.

(4) Установама и јединицама у саставу универзитета које не испуњавају услове из члана 47. став 7. овог закона престаје статус правног лица даном одређеним актом о реорганизацији, а најкасније у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Универзитет из става 2. овог члана, факултети, односно друге високошколске јединице које оснива универзитет, преузимају права и обавезе установа и организација из става 4. овог члана, у складу са актом о реорганизацији.

Више школе

Члан 119.

(1) Више школе које су добиле решење о испуњености услова за почетак рада и обављање делатности до ступања на снагу овог закона настављају са радом, али без могућности уписа нових студената после школске 2006/2007. године.

(2) Више школе из става 1. овог члана дужне су да поднесу захтев за издавање дозволе за рад у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Виша школа која добије дозволу за рад наставља да ради као високошколска установа, у складу са дозволом за рад.

(4) Виша школа која не добије дозволу за рад престаје са радом у року од две године од дана доношења решења о одбијању захтева за издавање дозволе за рад.

(5) Високошколска установа из става 3. овог члана конституишаће органе управљања, стручне органе, студентски парламент и извршиће избор органа пословођења у складу са овим законом у року од три месеца од дана добијања дозволе за рад.

(6) До конституисања органа из става 5. овог члана на рад високошколске установе примењују се прописи који су важиви до дана ступања на снагу овог закона.

Органи високошколских установа

Члан 120.

(1) Конституисање органа управљања, стручних органа и студентског парламента, као и избор органа пословођења универзитета, односно факултета из члана 118. овог закона, у складу са овим законом, извршиће се у року од три месеца од дана доношења акта о реорганизацији универзитета.

(2) Конституисањем органа управљања, стручних органа и студентског парламента, као и избором органа пословођења из става 1. овог члана, престаје мандат члановима органа управљања и стручних органа конституисаних по прописима који су важиви до ступања на снагу овог закона, као и мандат органа пословођења изабраних по тим прописима.

(3) Орган пословођења високошколске установе именује комисију за спровођење избора за студентски парламент, која утврђује поступак избора у року од два месеца од дана доношења акта о реорганизацији универзитета и спроводи изборе.

Избори у звања

Члан 121.

Започети избори у звање наставника и сарадника према прописима који су важиви до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по тим прописима, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Статус наставника и сарадника виших школа

Члан 122.

(1) Наставници, изузев професора виших школа, и сарадници изабрани по прописима који су важиви до ступања на снагу овог закона обављаће послове наставника, односно сарадника, до истека времена на које су бирани.

(2) Професор више школе који испуњава услове за избор у звање професора струковних студија према одредбама овог закона, сматра се да има звање професора струковних студија.

(3) Професор више школе који не испуњава услове за избор у звање професора струковних студија према одредбама овог закона, а има најмање 15 година радног стажа на пословима наставника на дан ступања на снагу овог закона, сматра се да има звање професора струковних студија.

(4) Професор више школе који не испуњава услове за избор у звање професора струковних студија према одредбама овог закона, а нема најмање 15 година радног стажа на пословима наставника на дан ступања на снагу овог закона, сматра се да има звање предавача.

(5) Лица изабрана у звање асистента приправника, односно асистента, по прописима који су важиви до ступања на снагу овог закона имају право да буду поново изабрана у исто звање на период у трајању од три године.

Студенти

Члан 123.

(1) Студенти уписани на основне студије и на студије на вишим школама до ступања на снагу овог закона могу завршити ове студије по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија, најкасније до краја школске 2013/2014. године, односно до краја школске 2014/2015. године за студенте уписане на интегрисане студије из поља медицинских наука.

(2) Студенти уписани до ступања на снагу овог закона на студије на вишим школама које не добију дозволу за рад могу завршити студије по започетом наставном плану и програму, условима и правилима студија у року од две године од дана доношења решења о одбијању захтева за издавање дозволе за рад.

(3) Студенти уписани на магистарске студије до ступања на снагу овог закона имају право да заврше студије по започетом плану и програму, условима и правилима студија, најкасније до краја школске 2013/2014. године.

(4) Студенти уписани на докторске студије, односно кандидати који су пријавили докторску дисертацију до ступања на снагу овог закона, имају право да заврше студије по започетом плану и програму, условима и правилима студија, односно да стекну научни степен доктора наука, најкасније до краја школске 2015/2016. године.

(5) Студенти из става 1. овог члана имају право да наставе започете студије по студијском програму који је донет у складу са одредбама овог закона, на начин и по поступку утврђеним општим актом високошколске установе.

Правила о финансирању студија

Члан 124.

(1) Изузетно од одредаба члана 88. Закона, студент може да се у наредној школској години финансира из буџета ако у школској 2009/2010, односно 2010/2011. години оствари најмање 48 ЕСПБ бодова и рангира се у оквиру укупног броја студената чије се студије финансирају из буџета, у складу са овим законом.

(2) Рангирање студената из става 1. овог члана обухвата студенте уписане исте школске године на одређени студијски програм, а врши се полазећи од броја остварених ЕСПБ бодова и постигнутог успеха у савлађивању студијског програма, на начин и по поступку утврђеним општим актом високошколске установе.

(3) Студенти уписани у прву годину основних студија школске 2006/2007, односно 2007/2008. године задржавају право да се финансирају из буџета најдуже годину дана по истеку редовног трајања студија, а студенти уписани у прву годину основних студија школске 2008/2009, односно 2009/2010. године задржавају право да се финансирају из буџета најдуже шест месеци по истеку редовног трајања студија.

(4) Студент који не оствари право из става 1. овог члана у наредној школској години наставља студије у статусу студента који се сам финансира.

(5) Високошколска установа уређује начин извођења наставе, односно полагања испита за студенте из става 3. овог члана.

(6) Студент који се финансира из буџета може у том статусу да има уписан само један студијски програм на истом нивоу студија.

Увођење ЕСПБ бодова

Члан 125.

(1) У поступку увођења и примене ЕСПБ бодова високошколска установа је дужна да прати резултате постигнуте на испиту, као и друге одговарајуће показатеље оптерећења студената и да прибави мишљење студената о ефективном оптерећењу у савлађивању програмских садржаја.

(2) На основу показатеља из става 1. овог члана високошколска установа прилагођава вредност бодова додељених појединим предметима.

Јавне исправе

Члан 126.

(1) Лицу које је стекло или стекне право на јавну исправу према прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, високошколска установа издаје јавну исправу на образцу прописаном до ступања на снагу овог закона.

(2) На јавне исправе из става 1. овог члана примењују се одредбе чл. 101 103. овог закона.

Усклађивање стечених академских, стручних, односно научних назива

Члан 127.

(1) Стручни, академски, односно научни назив стечен према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, у погледу права која из њега произлазе, изједначен је са

одговарајућим стручним, академским, односно научним називом утврђеним овим законом, и то: 1) стручни назив стечен завршавањем:

студија на вишој школи, у трајању до три године, изједначен је са стручним називом из члана 95. став 3. овог закона, дела студијског програма основних студија на факултету, чијим завршавањем се стиче први степен високог образовања, изједначен је са стручним називом из члана 95. став 1. овог закона,

основних студија на факултету, у трајању од три године, изједначен је са стручним називом из члана 95. став 1. овог закона, основних студија на факултету, у трајању од четири до шест година, изједначен је са академским називом из члана 95. став 6. овог закона; 2) академски назив стечен завршавањем: специјалистичких студија на факултету изједначен је са стручним називом из члана 95. став 4. овог закона; 3) научни степен доктора наука стечен завршавањем докторских студија, односно одбраном докторске дисертације, изједначен је са научним називом доктора наука из члана

95. став 7. овог закона.

(2) Лице које је стекло, или стекне одговарајући академски, стручни или научни назив (у даљем тексту: назив) према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, задржава право на његово коришћење у складу са прописима према којима их је стекло.^[1]

(3) Лице из става 1. овог члана може тражити од високошколске установе у којој је стекло назив да му у поступку и под условима прописаним општим актом високошколске установе, а у складу са критеријумима за усклађивање стечених назива које прописује Конференција универзитета, односно Конференција академија струковних студија, утврди да раније стечени назив одговара неком од назива из члана 95. овог закона.^[1]

(4) Када високошколска установа у поступку из става 3. овог члана утврди одговарајући назив, издаје нову диплому у складу са овим законом.

(5) Диплома из става 4. овог члана може се издати само ако се раније издата диплома огласи неважећом.

(6) Ако је високошколска установа на којој је лице из става 3. овог члана стекло назив престала да постоји, а нема правног следбеника, Министарство ће одредити високошколску установу која ће одлучивати о захтеву.

СТИЦАЊЕ ДОКТОРАТА

Члан 128.

Лица која су према прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона стекла академски назив магистра наука могу стећи академски назив доктора наука одбраном докторске дисертације према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, најкасније у року од седам година од дана ступања на снагу овог закона.

ЗАПОЧЕТИ ПОСТУПЦИ

Члан 129.

(1) Започети поступци по захтеву за нострификацију, односно еквиваленцију, према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона, окончаће се по тим прописима у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Започети поступци за оснивање, односно добијање решења о испуњености услова за рад према прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по тим прописима у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА ДОСАДАШЊИХ ПРОПИСА

Члан 130.

(1) Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о вишој школи ("Службени гласник РС", бр. 50/92, 39/93, 53/93, 67/93, 48/94 и 24/96), Закон о универзитету ("Службени гласник РС", број 21/02), а Закон о стручним називима ("Службени гласник СРС", бр. 31/77 и 17/85) престаје да важи истеком рока из члана 115. овог закона.

(2) Подзаконски акти донети на основу закона из става 1. овог члана примењиваће се и после престанка важења наведених закона, све до доношења одговарајућих прописа према овом закону, осим ако су у супротности са одредбама овог закона.

Ступање на снагу закона

Члан 131.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

ОДРЕДБЕ КОЈЕ НИСУ УШЛЕ У ПРЕЧИШЋЕН ТЕКСТ

Закон о изменама и допунама Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", бр. 44/10)

Члан 32.

Лица која су стекла или стекну академски назив магистра наука према прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона могу стећи научни назив доктора наука одбраном докторске дисертације према прописима који су важили до ступања на снагу овог закона најкасније до краја школске 2015/2016. године.

Члан 33.

(1) Чланови Националног савета изабрани до ступања на снагу овог закона обављаће дужност до избора новог Националног савета у складу са овим законом.

(2) Народна скупштина ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона изабрати чланове Националног савета до пуног састава утврђеног овим законом.

Члан 34.

Национални савет утврдиће стандарде из члана 3. овог закона и ускладиће Правилник о Листи стручних, академских и научних назива ("Службени гласник РС", бр. 30/07, 112/08 и 72/09) са овим законом у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 35.

Поступци акредитације, односно издавања дозволе за рад, започети до ступања на снагу овог закона, окончаће се применом прописа према којима су започети.

Члан 36.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи члан 2. Закона о измени и допуни Закона о високом образовању ("Службени гласник РС", број 97/08).

© Cekos In, Beograd, www.cekos.rs